Proletari din toate țările, uniți-vă!

AGRICULTURA NOUĂ

Anul III — Nr. 220
Marți 5 iunie 1956

4 pagini
Prețul 20 de bani

Organ al Ministerului Agriculturii și al Ministerului Gospodăriilor Agricole de Stat din R. P. R.

In acest număr:

Pentru recolte sporite de cartofi, prin plantarea de vară

In a doua jumătate a lunii mai, au avut loc în țară consfătuiri interregionale privind plantarea de vară a cartofilor. Participanții la aceste consfătuiri au discutat, pe baza experienței anilor trecuți, măsurile practice ce trebuie luate în acest an pentru extinderea suprafețelor cultivate prin plantarea de vară cu tuberculi vechi și noi și pentru ridicarea randamentului la hectar la culturile de cartofi din plantarea de vară.

In cadrul consfătuirilor, s-a arătat că cultura cartofului nu s-a extins la noi în țară în măsura posibilităților existente, datorită în mare parte părerii greșite și dăunătoare după care în regiunile cu ploi puține și temperaturi ridicate în timpul verii, această cultură nu dă rezultate.

Intr-adevăr, din practică se știe că, în regiunile secetoase, prin plantarea obișnuită a cartofilor se realizează recolte scăzute, iar tuberculii obținuți în aceste regiuni prin plantarea de primăvară nu sînt buni de sămînță. Cercetările au arătat, însă, că și în regiunile de stepă și silvo-stepă se pot obține recolte mari de cartofi prin plantarea de vară. Ba, mai mult, știința și practica agriculturii sovietice au dovedit că plantarea de vară este absolut necesară chiar și în regiunile favorabile culturii cartofului, pentru producerea tuberculilor de sămînță sănătoși și tineri stadial (nedegenerați) destinați plantărilor de primăvară.

Acest lucru este dovedit pe deplin și în condițiile țării noastre de rezultatele obținute la stațiunile experimentale I.C.A.R. și de fruntașii în cultura cartofilor din regiunile secetoase și de cîmpie. La gospodăriile agricole colective din comunele Lăceni, raionul Alexandria, și Valea Roșie, raionul Oltenița, de pildă, anul trecut s-au obținut prin plantarea de vară recolte de cartofi de 16.000 kg la hectar. Colectiviștii din comuna Stoenești, raionul Caracal, aplicînd aceeași metodă, au obținut anul trecut o recoltă de 18.000 kg de cartofi la ha, iar cei din comuna Galicea Mare, raionul Băilești, 17.000 kg de cartofi la ha.

Asemenea rezultate frumoase au fost obținute anul trecut și în multe alte localități situate în regiunile secetoase și de cîmpie din întreg cuprinsul țării. Ele vorbesc de la sine împotriva atitudinii de neîncredere în posibilitățile de sporire a producției de cartofi în regiunile secetoase și de cîmpie — atitudine manifestată în anii trecuți de numeroși țărani muncitori și chiar de unele organe agricole — și demonstrează că și în aceste regiuni se pot dobîndi recolte bogate de cartofi. Pentru aceasta, însă — așa cum au arătat participanții la consfătuiri — este necesar ca un număr tot mai mare de țărani muncitori să-și însușească și să aplice cu pricepere metoda plantării de vară cu tuberculi vechi și noi; în toate unitățile agricole să fie respectat cu strictețe întregul complex de măsuri tehnice și organizatorice privind plantarea de vară a cartofilor.

In anii trecuți, s-au făcut o serie de greșeli tehnice care au provocat la unii cultivatori o atitudine de neîncredere față de această metodă. In unele unități, cum sînt, de pildă, gospodăriile agricole colective din Berești, raionul Dorohoi, Brădeanu, raionul Pogoanele, Boldu, raionul Rîmnicu Sărat etc, terenul destinat plantării de vară cu tuberculi vechi nu a fost menținut ca ogor negru, pregătirea terenului făcîndu-se în condiții necorespunzătoare. In alte unități, ca gospodăriile colective din comunele Ziduri și Nicolae Fleva, raionul Rîmnicu Sărat, Tîrgșoru Vechi, raionul Ploești, Cărpiniș și Jimbolia, regiunea Timișoara, etc, nu s-au respectat regulile agrotehnice la iarovizarea tuberculilor. In unele gospodării colective, cum sînt cele din comunele Cezieni, raionul Caracal, Muncelul de Sus, raionul Pașcani, Herăști și Hotarele, regiunea București, Saravale și Lovrin, regiunea Timișoara, plantarea de vară a cartofilor nu a dat rezultatele așteptate datorită, fie nerespectării adîncimii de plantare, fie, mai ales, neaplicării la timp a lucrărilor de întreținere a culturilor în timpul vegetației. La plantarea de vară a cartofilor cu tuberculi noi, cele mai multe greșeli au fost făcute anul trecut cu privire la concentrația soluției de thiuree folosită la tratarea tuberculilor, cu privire la timpul de tratare și de sudație, precum și la stratificarea în nisip a tuberculilor tratați.

Una din cauzele principale pentru care în anul trecut planul privind plantarea de vară a cartofilor nu a fost îndeplinit peste tot a constituit-o lipsa de preocupare din partea unor ingineri și tehnicieni agronomi față de popularizarea și demonstrarea eficacității plantării de vară în unitățile agricole din raza lor de activitate. Ingineri și tehnicieni agronomi, cum sînt Gh. Axinte, de la punctul agricol Mogoșești, raionul Pașcani, Stelian Pruteanu, de la punctul agricol Podu Iloaiei, raionul Tg. Frumos, Ion Ionescu, de la punctul agricol Gura Nișcov, ing. C. Marinescu și ing. Filipescu de la raionul Ploești etc., privind fără simț de răspundere problema plantării de vară a cartofilor, au lăsat anul trecut în mod cu totul nepermis ca această acțiune să se desfășoare de la sine.

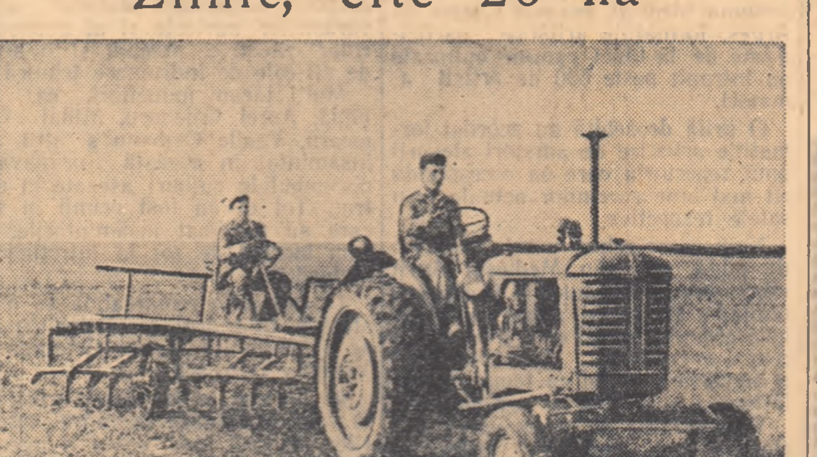
Anul acesta, în fața cultivatorilor de cartofi, a inginerilor, tehnicienilor și specialiștilor din agricultură stă importanta sarcină de a extinde plantarea de vară a cartofilor, de a aplica pe scară largă regulile agrotehnice de la iarovizare și pînă la recoltare, pentru a traduce în viață sarcina trasată de Directivele Congresului al II-lea al P.M.R. care prevede obținerea pînă la sfîrșitul celui de al doilea cincinal a unei producții de 3,5 milioane tone de cartofi. Reafirmîndu-și angajamentul luat de a da viață prevederilor Directivelor Congresului al II-lea al P.M.R:, participanții la consfătuiri, în rezoluțiile adoptate, au hotărît să aplice în acest an pe suprafețe mai întinse decît în anul trecut metoda plantării de vară a cartofilor cu tuberculi vechi și noi și să obțină recolte mai îmbelșugate. Astfel, față de 1.228 ha din anul trecut, anul acesta vor fi cultivate cu cartofi prin plantarea de vară cel puțin 1.554 ha, din care cu tuberculi noi 227 ha. In regiunea București, de pildă, va fi cultivată prin plantarea de vară cu tuberculi vechi și noi o suprafață totală de 330 ha, iar în regiunea Constanța o suprafață de 380 ha, de pe care se vor recolta în medie cel puțin 14.000 kg de tuberculi buni de sămînță.

Infăptuirea cu succes a sarcinilor privind plantarea de vară a cartofilor în acest an depinde în mare măsură de munca ce va fi desfășurată de acum înainte de cultivatorii de cartofi, precum și de organele de stat și agricole. In unitățile care vor cultiva cartofi prin metoda plantării de vară, trebuie să se asigure buna iarovizare a tuberculilor vechi ce se vor folosi la plantat. Astfel, tuberculii proveniți din plantarea de vară din anul trecut sau aduși dintr-o regiune favorabilă culturii cartofilor trebuie acum iarovizați în încăperi luminoase, la o temperatură constantă de 12—15 grade C. pe podea, stelaje, în lădițe etc. Nu se recomandă iarovizarea tuberculilor înșirați pe sîrmă. In

(Continuare în pag. a 3-a)

Pe ogoarele patriei

Zilnic, cîte 20 ha

In întreaga țară, lucrările de întreținere a culturilor se desfășoară în aceste zile cu intensitate sporită.

In clișeu: tractoristul Petre Crăciun, din brigada a VIII-a de la S.M.T. Făcăieni, raionul Fetești, și colectivistul Paraschiv Zgură prășesc porumbul gospodăriei agricole colective „23 August" din comuna Făcăieni. Lucrînd cu un cultivator C.U.T.-21, tractoristul Petre Crăciun prășește zilnic cîte 20 de hectare, depășindu-și cu mult norma de producție.

(Foto: D. CONSTANTINESCU)

Execută „plivitul" chimic

15 gospodării agricole colective și întovărășiri agricole din regiunea Iași execută anul acesta pentru prima oară plivitul chimic al păioaselor folosind motopulverizatoare. Pînă acum s-au stropit păioasele cu ajutorul motopulverizatoarelor pe o suprafață de 300 ha. La gospodăria agricolă colectivă „1 Mai" din comuna Romînești, plivitul chimic s-a efectuat pe 60 ha. cultivate cu grîu și pe mari suprafețe însămînțate cu orz și ovăz.

Multe zile-muncă au cîștigat și colectiviștii din Scobinți și Bălțați care au folosit această metodă. Plivitul chimic s-a mai executat în întovărășirile agricole din Deleni și Erbiceni unde culturile de păioase au fost pulverizate cu ierbicid. Combaterea chimică a buruienilor a fost sprijinită cu multă grijă de inginerii agronomi de la punctele agricole din regiune. Anul acesta, în regiunea Iași se vor plivi chimic păioasele de pe aproape 700 ha.

Ingrijirea culturilor în raionul Bacău

Timpul răcoros care se menține încă în majoritatea raioanelor regiunii Bacău a favorizat pe alocuri dezvoltarea rapidă a buruienilor. Aceasta a determinat pe muncitorii celor 10 gospodării agricole de stat din regiunea Bacău să acorde multă atenție îngrijirii culturilor. Pînă la 29 mai, ei au plivit mai mult de 65 la sută din suprafața cultivată cu păioase. Gospodăriile de stat Dămienești, Parincea, Răcăciuni au terminat de plivit întreaga suprafață cultivată cu grîu. De asemenea, gospodăriile agricole de stat din regiune au început prașila I-a la culturile prășitoare. Pînă acum au executat prașila I-a pe 2957 ha cultivate cu sfeclă de zahăr și porumb. La sfecla de zahăr care s-a dezvoltat mai bine decît celelalte culturi, prașila I-a este pe sfîrșite. Gospodăriile agricole de stat din Secuieni, Zănești, Vasile Roaită au terminat printre primele prașila I-a la sfecla de zahăr, iar la gospodăria de stat Secuieni, a început zilele acestea prașila a II-a.

S.M.T. Șieu-Odorhei nu-și respectă obligațiile contractuale

Gospodăria agricolă colectivă „9 Mai" din satul Cristeștii-Ciceului comuna Uriu, se numără printre cooperativele agricole de producție fruntașe din raionul Beclean. Colectiviștii au dobîndit rezultate îmbucurătoare pe tărîmul sporirii recoltelor la hectar și al dezvoltării multilaterale a producției.

In primăvara aceasta, însă, lucrările agricole nu s-au desfășurat aci în cele mai bune condiții. Semănatul porumbului și al altor culturi de primăvară în mare parte n-a fost făcut în limitele epocii optime și potrivit cerințelor agrotehnicii. De asemenea, și executarea lucrărilor de întreținere a culturilor, în special la porumb, a început la această gospodărie cu multă întîrziere.

Este adevărat că, în primăvara aceasta, ploile numeroase și apa ce a băltit pe semănături au îngreunat mult efectuarea lucrărilor agricole. Nu este mai puțin adevărat, însă, că această stare de lucruri se datorește și faptului că gospodăria a fost lipsită de sprijinul pe care trebuia să-l primească din partea S.M.T.-ului Șieu-Odorhei. S.M.T.-ul nu și-a îndeplinit obligațiile ce-i reveneau în baza contractului încheiat cu gospodăria.

In toamna anului trecut, S.M.T. Șieu-Odorhei a trimis la această gospodărie două tractoare. Mecanizatorul Ion Rusu, care trebuia să execute ogoarele de toamnă, nu a reglat cu atenție plugul, executînd o arătură bolovănoasă. In primăvară, conducerea S.M.T.-ului nu a mai trimis gospodăriei decît un tractor, deși pe ogoarele colectiviștilor trebuiau executate, potrivit contractului, arătura de primăvară pe 50 ha, refacerea ogoarelor de toamnă pe 30 ha și semănatul porumbului pe cel puțin 20 hectare.

In condițiile climatice ale acestei primăveri, mecanizatorul Traian Dascăl nu a mai reușit să execute lucrările la timpul optim și în cele mai bune condiții. La semănatul porumbului, el n-a condus cu atenție agregatul, din care cauză rîndurile au ieșit strîmbe. Pe tarlaua Cîrligatul și pe alte tarlale ale gospodăriei colective, acum, cînd plantele de porumb au răsărit, urmările semănatului făcut de mîntuială îți apar cît se poate de clar. Deoarece rîndurile de plante sînt strîmbe, încîlcite, prășitul cu mijloace mecanizate este cu neputință. Conducerea și colectivul de agronomi ai S.M.T.-ului Șieu-Odorhei va trebui să tragă învățăminte din greșelile săvîrșite la gospodăria colectivă Cristeștii-Ciceului și să ia măsurile ce se impun.

Pregătiri însuflețite la S.M.T. Sînnicolau Mare

Mecanizatorii de la S.M.T. Sînnicolau Mare, care dețin steagul de fruntași pe regiune în campania de primăvară, lucrează de zor la revizuirea și repararea mașinilor agricole pentru campania de vară. Pînă acum s-au reparat toate secerătorile-legători, 4 combine, 15 batoze și alte mașini agricole. In același timp, în cadrul stațiunii a început munca de instruire a batozarilor, combinerilor și mînuitorilor de agregate.

O activitate intensă desfășoară și mecanizatorii de la S.M.T. Biled, care au revizuit și reparat pînă acum 17 batoze, 17 secerători-legători, 6 autocombine și 22 discuitoare. Cu aceeași însuflețire lucrează și mecanizatorii de la S.M.T.-urile Zăgujeni, Gottlob, Gătaia și altele.

Pînă acum în S.M.T.-urile din regiunea Timișoara s-au revizuit și reparat mașinile agricole pentru campania de vară în proporție de peste 60 la sută la batoze, 85 la sută la secerători-legători, 56 la sută la combine, 55 la sută la motoare electrice, elevatoare, discuitoare etc.

Trebuie grăbită pregătirea utilajului pentru recoltare

Paralel cu muncile de îngrijire a culturilor, la sate, s-a trecut la repararea mașinilor și uneltelor agricole care vor fi folosite la recoltare și treieriș. Pînă acum au fost reparate în întreaga țară peste 800 de tractoare, aproape 1500 de batoze, mai mult de 1.100 de secerători-legători, peste 3.100 de secerători simple, precum și un mare număr de unelte agricole care aparțin gospodăriilor agricole colective și gospodăriilor țărănești individuale.

In gospodăriile colective și în sectorul individual din regiunea Craiova, datorită bunei organizări și sistematizări a reparațiilor, s-au reparat peste 50 la sută din numărul tractoarelor și batozelor, 68 la sută din numărul secerătorilor-legători și 73 la sută din cel al secerătorilor simple.

Rezultate bune s-au obținut și în regiunile Constanța, Hunedoara, Stalin și altele. Rămase în urmă cu reparațiile sînt regiunile Suceava, Iași, Galați și Pitești.

Există toate posibilitățile ca repararea mașinilor și uneltelor agricole care vor fi folosite la recoltare și treieriș să se desfășoare cu mai multă intensitate. In regiunile rămase în urmă, precum și în celelalte regiuni, organele agricole trebuie să ia măsuri pentru organizarea și desfășurarea în ritm accelerat a reparațiilor și să ceară cooperativelor de consum aprovizionarea la timp cu materiale și piese de schimb.

Tineri și tinere, participați cu avînt la munca pe șantierele tineretului!

Din chemarea C. C. al U. T. M.

Partidul Muncitoresc Romîn și guvernul Republicii Populare Romîne au încredințat tineretului patriei noastre construcția unor importante lucrări din cadrul celui de-al II-lea plan cincinal. In lumina acestor sarcini, Biroul Comitetului Central al Uniunii Tineretului Muncitor a hotărît ca, în vederea dezvoltării muncii tineretului pe șantierele construcției socialismului, să se organizeze în cinstea celui de-al II-lea Congres al U.T.M., brigăzi ale tineretului care să muncească pe următoarele șantiere, declarate „Șantiere naționale ale tineretului":

1. Șantierul Combinatului Siderurgic-Hunedoara.
2. Șantierul Uzinei de sodă nr. 2-Govora.
3. Șantierul Uzinei de superfosfați și acid sulfuric din regiunea Constanța.
4. Șantierul pentru exploatarea stufului din raionul Brăila.
5. Șantierul pentru construcția de locuințe din Valea Jiului.
6. Șantierele de reconstrucție a orașului Galați.

Răspunzînd cerinței exprimate de numeroși tineri și organizații U.T.M., pentru a participa la munca pe șantierele de construcții. Biroul Comitetului Central al Uniunii Tineretului Muncitor a hotărît să încredințeze comitetelor regionale U.T.M. sarcina organizării de brigăzi ale tineretului care să muncească pe următoarele șantiere, declarate „Șantierele regionale ale tineretului".

Construcția conductei de alimentare cu apă a orașului Iași; șantierul centrului cinematografic Buftea; șantierul fabricii de rulmenți din Moldova; șantierul fabricii de sticlă și faianță Sighișoara; șantierul fabricii de zahăr Livezi-Craiova; construcția Uzinei petrochimice Brazi-Ploești; șantierul fabricii de carton asfaltat, din regiunea Ploești; construcția căminului studențesc Cluj; șantierul fabricii Silica Turda-Cluj; șantierul Casei Scînteii; șantierul pentru construcția de locuințe muncitorești Floreasca-București; construcția combinatului de cauciuc „Zorile"-Jilava; construirea conductei Argeș-Arcuda pentru alimentarea cu apă a orașului București; asigurarea cu brațe de muncă a fabricilor de prefabricate: Turda-Cluj, Progresul-București, Orașul Stalin și Roman; șantierul pentru construcția unui cinematograf și a unui stadion în orașul Bacău etc.

Comitetul Central al Uniunii Tineretului Muncitor cheamă tinerii și tinerele din patria noastră, în frunte cu utemiștii și tinerii care au lucrat ca brigadieri pe șantierele tineretului, să răspundă și de data aceasta cu tot entuziasmul lor sarcinii încredințate de partid, să se încadreze în rîndurile brigadierilor pe șantierele tineretului. Muncind pe șantiere, o dată cu ridicarea construcțiilor, mii de tineri se vor califica, vor învăța o meserie, vor deveni constructori harnici și pricepuți ai socialismului în patria noastră.

Comitetul Central al U.T.M. cheamă organele și organizațiile U.T.M. să înceapă deîndată munca de constituire a brigăzilor de tineret, să organizeze plecarea lor pe șantiere, să poarte o grijă deosebită tinerilor brigadieri voluntari, să-i înconjoare cu toată dragostea și respectul, să dezvolte la întregul tineret hotărîrea de a urma pilda vie a acestora.

Utemiști și tineri! Participînd cu entuziasm la munca pe aceste șantiere vom dovedi încă odată patriotismul de care este însuflețit tineretul nostru.

Comitetul Central al Uniunii Tineretului Muncitor își exprimă încrederea că tineretul din patria noastră va participa cu avînt la munca pe șantierele de construcții ale tineretului.

Cultivatoare suspendate fabricate în țară

Uzinele Bocșa Romînă din regiunea Timișoara au început de curînd să producă în serie primele cultivatoare romînești suspendate pe tractoare M.T.Z. La realizarea acestei noi mașini agricole își dau concursul 14 uzine metalurgice din țară.

Cultivatorul suspendat, proiectat după documentația sovietică, execută simultan tăierea buruienilor, afînarea solului, precum și distribuirea îngrășămintelor în sol — operație pe care o efectuează dispozitive speciale montate deasupra cuțitelor. Avînd o rază de lucru de 4,2 m, noul cultivator suspendat este acționat hidraulic de tractor și poate efectua în 10 ore lucrări de pregătire a ogorului și de împrăștiere a îngrășămintelor în sol pe cca. 20 de ha.

Pînă acum, metalurgiștii de la Bocșa Romînă au terminat de montat 500 de cultivatoare din care 250 au și fost trimise unităților socialiste ale agriculturii.

In grădina întovărășiților

Pe lîngă cultura cerealelor și a altor plante de cîmp, membrii întovărășirii agricole din comuna Siliștea Crucii, regiunea Craiova, cultivă în comun și o însemnată suprafață cu legume și zarzavaturi.

In clișeu: cîțiva dintre întovărășiți făcînd prășitul verzei și plivitul cepei. (Foto: N. SCARLET).

Unde stă puterea?

Dacă pui această întrebare unui membru al gospodăriei colective „Alexandru Matrosov" din Viile Noi, raionul Medgidia, acesta îți răspunde de fără pic de șovăială: în unire. Iar dacă vrei să te convingi cu ochii tăi că lucrurile stau într-adevăr așa, n-ai decît să însoțești echipele pe cîmp, la lucru. Oamenii sînt dornici să le ții tovărășie. Numai că-i nevoie să te scoli de noapte. Altfel, pleacă fără tine. Nu te așteaptă. Fiindcă nici pe dînșii nu-i așteaptă timpul. Așadar, poftește.

★

Să tot fie ora 4 și ceva, căci difuzoarele din casele colectiviștilor încă n-au prins glas. O dimineață liniștită și senină, cum puține s-au văzut în primăvara asta. Dinspre mare s-a ivit pe cer o geană de lumină roșie ca purpura. E semn că soarele va răsări curînd. Iar dinspre cîmp răzbat parfumuri de verdeață și de flori, în timp ce triluri vesele de ciocîrlii se risipesc prin aerul înmiresmat și proaspăt.

Prin casele și curțile colectiviștilor e mare animație. Femeile au isprăvit cu mulsul vacilor și cu hrănitul orătăniilor. Acum dau zor cu fiertul laptelui, îi dăscălesc pe prichindei și dau moșnegilor în grijă vaca, porcii, păsările, pregătesc merinde pentru cei care pornesc la muncă. Iar bărbații trag răzbit cu pila peste ascuțișul sapelor. Să taie bine. Azi e zi de prașilă și fiecare vrea să facă lucru bun și iute, pentru ca echipa lui să dobîndească steagul de fruntașă în întrecere.

Curînd, s-aude uruit de roți. La capul uliței apar căruțele, „tramvaiele", cum le numesc în glumă unii. Iată-i pe Benuș și pe Emanoil, cei doi conducători din echipa lui Stan Voinea. Sînt grăbiți căci i-au văzut deja trecînd pe Carol Șubec și pe Nicolae Dordea — căruțași și ei — dar la alte echipe — și se tem grozav să nu le-o ia înainte.

Oamenii așteaptă pe la porți. Iar căruțașii îi zoresc să urce: „hopa sus Erica", ori: „ce te moșmondești atîta, nene Petre? Ia sui colea lîngă mine, că ne prinde prînzul mare". Și pornesc în grabă spre tarlua de la cimitir, acolo unde-i semănat „hibridul". A crescut în ultimele zile de mai mare dragul — cum spusese cineva aseară la ședința consiliului de conducere. De altfel, și pămîntu-i bun aici. Iar dacă-i mai aplici și regulile agrotehnice, poți fi sigur că-ți răsplătește munca din belșug.

La capătul tarlalei, cei doi brigadieri — Morova și Popescu — au repartizat deja fîșiile. Pămîntul, printre rîndurile drepte, e scurmat de prășitori. Acum e rîndul sapelor. Stan Voinea, Nicolae Baia, Ion Ilea, Petre Nichifor și ceilalți șefi de echipe își orînduiesc cu grijă oamenii — un rînd de fiecare — și se pun pe lucru cu nădejde.

Nici nu bagi de seamă cum se scurge timpul. Uiți de ziua însorită, de parfumul cîmpului, de trilul păsărelelor. Te cucerește munca oamenilor. In echipa lui Nichifor izbucnește un cîntec vesel. Cîntă fetele — Maria Mucenic, Luxenia Nițică, Sanda Savu, Viorica Orozan. Avan mai zic din gură ștrengărițele: „Pe drumul Banatului, trec oile badiului..." Dar și din mîini îi zic avan. Se duc pe rînduri, de mai-mai să nu le poți ajunge nici în pas milităresc. Le-a zvîrlit o glumă șeful de echipă: „Dați zor, fetelor, să cucerim drapelul, că pe toate vă mărit la toamnă, cînd o fierbe mustul". La care fetele au izbucnit în rîs zglobiu și s-au pornit pe cîntec. Iar sapele au prins a se mișca mai repede și mai cu spor.

Către prînz, aproape fiecare om dăduse gata norma zilnică. Din cenușie cum era, tarlaua pare ca de păcură acum. O crustă nu mai vezi. Porumbul, numai fir și fir, zîmbește soarelui. Iar oamenii zîmbesc și ei, privindu-l. Toți sînt bucuroși. Au lucrat ca după carte. Au rărit acolo unde se cerea, lăsînd numai un singur fir la cuib, au afînat pămîntul bine, au tăiat din rădăcină buruienile. Incă două prașile „la mama lor" să-i dea, polenizare suplimentară la fel, și las' de n-or culege ei pe puțin 3.000 kg de boabe la hectar.

Sub seară, la măsurătoarea lucrului, o nouă bucurie: nimeni nu era sub două norme. Mulți le depășiseră. Chiar și Iancu Drindoi, cel care la intrarea în gospodărie rămînea mereu sub normă, se ținuse bine. Șeful de echipă îl bătu pe umăr prietenos: „Mi-e teamă că la toamnă o să trebuiască să-ți mărești hambarul, Iancule. Ce zici?". Drindoi rîdea. Rîdeau și ceilalți, privindu-l bucuroși. Doar ei îl transformaseră pe Iancu.

★

Așa muncesc colectiviștii: cu tragere de inimă și voie bună. Cînd ai mijloace și cînd simți îndemn și ajutor alături, toate le răzbești. Dar cînd muncești de unul singur, ori cînd n-ai cu ce — ca Pompiliu Sarachia — nici nu-i de mirare că întîrzii cu prășitul. Ba găsești și individuali care se mai lasă pe tînjală, cărora le place să lase lucrul de azi pe mîine. Altfel nu s-ar întîmpla ca pe ogoarele lui Ion Bucur, Marin Piculescu și ale altor individuali din Viile Noi buruienile să fie lăsate să crească mai mari decît porumbul.

Nemăsurată-i forța muncii laolaltă! Uite, ei, colectiviștii, au dat gata prima prașilă la floarea-soarelui, porumb, fasole, roșii, ceapă, vie. Și n-au avut puțin: aproape 300 de hectare. Iar țăranii muncitori individuali cum stau? Abia ici-colo dacă vezi cîte un ogor prășit. Cele mai multe, abia începute. Păi, dacă merg așa, de bună seamă că n-or apuca să facă mai mult de două prașile. Să te mai miri atunci că un hectar de-al lor produce cam cu jumătate mai puțin porumb decît un hectar al colectivei?

NICOLAE COMANICI

Același teren, roade deosebite

Țăranul muncitor cu gospodărie individuală Marin C. Chican din comuna Vida, raionul Videle, și-a lucrat cele două hectare semănate cu grîu așa cum cere agrotehnica. Rezultatul: grîul a crescut mare și frumos și promite să dea rod bogat. Iată-l pe Marin C. Chican, împreună cu tehnicianul comunal Gheorghe Drăgan și cu vecinul său, Gheorghe Gîrniță, constatînd la fața locului roadele folosirii regulilor agrotehnice.

Alături, pe ogorul lui Gheorghe Gîrniță, grîul e altfel: mic, pipernicit și năpădit de buruieni. Nu e de mirare că e așa, deoarece, după propria-i mărturisire, țăranul muncitor Gheorghe Gîrniță nici nu a mai dat pe la cîmp de astă-toamnă, cînd l-a semănat.

(Foto D. CONSTANTINESCU)

La o bibliotecă sătească

* * *

Tot mai mulți țărani muncitori din comuna Avrig, regiunea Stalin, frecventează în ultimul timp biblioteca sătească.

In clișeu: cîțiva țărani muncitori își aleg cărți de literatură și broșuri tehnice agricole.

* * *

NOUTĂȚI LELEȘTENE

Cînd pleci cu „nea Mitică", agentul sanitar al sfatului popular din Tg. Jiu, cu o brișcă de împrumut, care se lasă mai mult în față decît pe spate, și cînd la „vehiculul" acesta e înhămat calul „Vifor" al șefului secției sanitare, apoi drumul către Runc și Dobrița, deși desfundat, ți se pare nespus de comod. Pe măsură ce se depărtează de oraș nea Mitică își inseninează fața arsă de soare, își îndeamnă calul cu strigăte scurte, mai mult alintate, „hai Vifor!", și începe a-ți povesti despre obiceiurile oamenilor de prin locurile pe unde trecem.

Cînd vine vorba despre obiceiul neschimbat al acestor sate rare de munte, de a organiza într-o anumită zi a anului așa-zisele „hramuri", sărbători care nu sînt înscrise în nici un fel de calendar, ele ținînd de o veche tradiție păstrată neștirbită din generație în generație, apoi are și ce să povestească nea Mitică. La asemenea hramuri, localnicii întocmesc o masă uriașă pe iarba verde, la care iau parte mii de oameni din satele învecinate, ba chiar și din acelea de peste munți. Se bea vin vechi, se mănîncă din belșug, se cîntă și se joacă, se leagă noi prietenii și mai cu seamă se pun la cale nenumărate mărițișuri, fetele și flăcăii găsindu-și aici vreme să se cunoască și să se placă.

La cîte hramuri n-a fost și nea Mitică! Și azi păstrează în amintire frumusețea pitorească și neîntrecută a costumelor naționale, a acelor sute de fote și ii care de care mai înflorate și mai dichisite! La cîte jocuri nu s-a prins și el în horă să frămînte pămîntul sub picioare deopotrivă cu flăcăii zdraveni, coborîți din munți anume pentru a-și arăta priceperea și puterea!

In Lelești am făcut popas. Aveau nevoie și calul și oamenii de odihnă.

Satul se întinde cale de vreo 4 kilometri de-o parte și de alta a drumului. După cît de arătoase sînt casele — aproape toate din piatră și acoperite cu țiglă — satul poate fi așezat în rîndul celor avute, deși pămînturile pe aici sînt puține și nu prea darnice în rod. Dar, oameni harnici, leleștenii știu să scoată pîine albă chiar și din piatră seacă, ceea ce-i face să fie plini de voie bună și să-și primească oaspeții cu brațele deschise.

Pornind la drum după noutăți, curînd, autorul acestor rînduri a făcut cunoștință cu o sumedenie de oameni. Ion Mărculescu, președintele sfatului, Ion Grigoroiu, directorul școlii, Roșca Dumitru, un bătrînel slăbuț, leleștean din naștere și învățătorul cîtorva generații de copii, astăzi la rîndul lor, oameni așezați, cu familii și cu munci de răspundere. Insă decanul bătrînilor din Lelești este de bună seamă Giorgi N. Constantin, în vîrstă de 76 de ani. Despre el, nea Mitică, sporovăise o vreme pe drum. Opriți la o fîntînă ca să-l adăpăm pe Vifor, ne-a sărit în ochi un nume scris cu roșu pe ghizdul de piatră: „Koteț". Sub porecla asta e cunoscut, în Lelești bătrînul Giorgi N. Constantin, acel care a săpat și zidit toate fîntînile din sat, cel care își muncește pămîntul singur și își urcă fînul în car fără ajutorul nimănui, slujindu-se la această operație de o scară: într-un cuvînt, bătrînul „Koteț", care se iscălește pe fîntîni cu caractere cirilice, după școala pe care a învățat-o acum șapte decenii, se ține tare. O dovedește însuși panoul de onoare al comunei, unde, la loc de cinste, printre fruntașii în muncile agricole, numele lui Giorgi N. Constantin e scris cu literele cele mai mari.

Carnetul de însemnări se umple cu alte noutăți leleștene: chiar în dimineața aceea, își făcuse cerere să fie primită în întovărășire văduva Maria Popenga. Cu cererea ei, numărul celor care voiau să-și croiască un drum nou se ridica la 21. Pînă la toamnă, cînd va lua ființă întovărășirea, vor fi, de bună seamă, de trei ori mai mulți. Deocamdată, cei ce vor să intre în întovărășire, împrăștiați în toată comuna, stau deseori de vorbă cu toate neamurile și vecinii pe care-i cunosc mai bine, discută cu aprindere, chibzuiesc.

Mîndria cea mare a satului e însă corul căminului cultural, care, în urmă cu cîteva săptămîni, s-a întors de la Tîrgu Jiu cu o frumoasă victorie. Deși a avut de înfruntat coruri vestite, ca cele din Sadu, Bumbești, Preajba, Drăgoeni, Vălsăuri, Vădeni și chiar trei coruri ale căminelor culturale din orașul Tîrgu Jiu, corul comunei Lelești a cîștigat faza intercomunală a celui de al IV-a concurs al echipelor artistice de amatori și acum se pregătește temeinic pentru a doua fază, cea raională, hotărîți să treacă cu succes și acest examen.

Pe la amiază, pornim agale către școală, să vedem o nouă faptă de laudă a leleștenilor, gazeta lor zilnică. E un panou obișnuit, împodobit cu flori proaspete, culese de copii din luncă. Patru articole și o caricatură iți vestesc ultimele noutăți din Lelești: la repetiția de joi a echipei de teatru, Ion Roșca, feciorul lui Filip Roșca, s-a prezentat cel mai bine. Rolul său din piesa lui Alecsandri „Piatra din casă", a fost interpretat cu multă însuflețire, lucru care se recomandă tuturor artiștilor amatori din Lelești; un alt articol vorbește despre sîrguința elevilor din clasele a șasea și a șaptea care au lucrat cîte o după-amiază voluntar pe loturile experimentale.

Interesanta gazetă a comunei Lelești se numește „Informația zilei" și face parte dintr-un șir lung de frumoase realizări, toate dovedind că aici se desfășoară o vie și susținută activitate menită să ridice necontenit economic, social și cultural acest îndepărtat sat de munte.

GH. FLORESCU

Largă participare la Concursul echipelor artistice de la sate

In întreaga țară se desfășoară în prezent cel de-al IV-lea Concurs al echipelor artistice de amatori de la sate. De curînd s-a încheiat faza intercomunală — faza cu cea mai largă participare, a artiștilor amatori. Numai în 10 regiuni ale țării au participat la concurs peste 2100 formații corale, 3200 echipe de joc, 1000 brigăzi artistice de agitație, 500 formații instrumentale și aproape 7000 soliști vocali, instrumentali și dansatori.

Faza intercomunală a actualului concurs a demonstrat că mișcarea artistică din țara noastră a luat o mare amploare. Numărul formațiilor artistice și al membrilor acestora a crescut simțitor. Numai în comuna Stroești, raionul Curtea de Argeș, formațiile artistice participante de la cinci cămine culturale au întrunit peste 600 de artiști amatori.

O grijă deosebită au acordat formațiile artistice de amatori alegerii unui repertoriu care să corespundă cît mai bine sarcinilor actuale din satele respective.

Numeroase echipe corale mari ca, de pildă, cele din Medieșul Aurit (Baia Mare), Brădulet și Domnești, regiunea Pitești, și altele au inclus în repertoriu bucăți ca: „Hai să facem o gospodărie", „Sărbătoarea în gospodărie", avînd ca temă transformarea socialistă a agriculturii.

Valorificarea și promovarea folclorului local, creațiile valoroase ale înaintașilor muzicii corale romînești ca I. Vidu, Chiriac și Cucu au stat de asemenea în atenția artiștilor amatori.

Multe colective de dansuri s-au străduit să pregătească suite de jocuri noi dansuri cu temă contemporană. In comuna Gheorghieni-Cluj a fost montat, de pildă, dansul „Impărțirea recoltei", iar la Poteiu-Craiova se pregătește dansul „Pescarii". S-au remarcat de asemenea unele echipe de dansuri care au valorificat folclorul local. Călușarii din Prunaru-București și echipa de bătrîni din Poiana-Cîmpina, regiunea Ploești au prezentat „Chindia", „Mînioasa", „Brîul bătrînesc" și „Sîrba".

In momentul de față se desfășoară faza raională a concursului la care participă cîteva mii dintre cele mai bune formații artistice de amatori.

Sprijin și îndrumare „concretă"...

...sau cum înțeleg unii ingineri și tehnicieni agronomi să sprijine desfășurarea concursurilor agricole.

Vești de la corespondenți

Un cerc de citit fruntaș

Incă din iarnă, în satul Secueni au luat ființă 13 cercuri de citit. In cadrul fiecăruia sînt prelucrate și dezbătute de către cititori materiale din diferite broșuri și ziare care vorbesc despre transformarea socialistă a agriculturii, despre felul cum trebuie aplicate unele reguli agrotehnice în pregătirea terenului pentru însămînțat, cît și despre felul cum trebuie întreținute culturile de la răsărirea lor și pînă la recoltare.

Cea mai rodnică activitate a desfășurat-o și o desfășoară în prezent cercul de citit din circa a 3-a. Responsabila acestui cerc, deputata Măriuca Chirilă, a mobilizat în mod permanent peste 20 de țărani muncitori, cu care a dezbătut amănunțit statutul întovărășirilor agricole și al gospodăriilor colective, precum și o serie de articole de îndrumare tehnică.

Mulți țărani muncitori, ca, de pildă, Aurel Coiocaru, Mihai Coiocaru, Vasile Ciobanu și alții, au însămînțat în această primăvară porumbul în cuiburi așezate în pătrat. Tot ei au fost primii în sat care au terminat însămînțările, acum lucrînd de zor la întreținerea culturilor.

O activitate remarcabilă se constată și în cadrul cercurilor conduse de deputații Vasile Grigoraș și Virginia Porcescu.

In prezent, o problemă principală care se discută în cadrul cercurilor de citit este aceea a întreținerii în bune condiții a culturilor, în special a celor prășitoare. Pentru aceasta, în casele deputaților responsabili de cerc se adună numeroși țărani muncitori, în zilele de sărbătoare sau atunci cînd timpul nu permite ieșirea la cîmp.

Elena Niță Ibrian

Lucrări de folos obștesc

Mobilizați de către comitetul executiv al sfatului popular, numeroși țărani muncitori din comuna Custelnic, raionul Tîrnăveni, participă cu multă însuflețire la diverse acțiuni de folos obștesc. In satul Subpădure, de pildă, ce aparține acestei comune, au fost reparate de către țăranii muncitori 8 poduri și au fost săpate șanțuri pe o lungime de peste 3.600 m; de asemenea, locuitorii satului au curățit și reparat toate fîntînile existente pe izlazul comunal.

O rodnică activitate în folosul obștii se desfășoară și în satul Pucioasa. Aci a fost reparat pe o lungime de 1.800 m drumul principal ce leagă satul de reședința comunei; țăranii muncitori din satul de reședință a comunei au săpat șanțuri pe marginea șoselei în lungime de 4.000 m. și au transportat cu căruțele însemnate cantități de nisip și pietriș din rîul Tîrnava pe care le-au împrăștiat pe șoseaua principală ce trece prin comuna lor.

In mod deosebit s-au evidențiat în aceste munci Aldea Sozobo, Ion Bîrsan și Ion Istrate, deputați comunali, precum și țăranii muncitori Andrei Beseni, Ion Groza, Mihai Petor și alții.

Aurel Seuleanu

Colectiviștii din Vișina și-au organizat o stupină

In dorința de a-și crea noi izvoare de venituri, membrii gospodăriei agricole colective „7 Noiembrie" din comuna Vișina, raionul Găești, și-au cumpărat în acest an un număr de 20 de stupi sistematici. Stupina gospodăriei a fost organizată sub îndrumarea colectiviștilor Dumitru Sultanu și I. Bumbică, care sînt pricepuți în îngrijirea albinelor.

Gh. Rădoi

Toată grija stringerii și depozitării nutrețurilor pentru animale

Datorită ploilor abundente căzute în acest an, atît culturile furajere, cît și pășunile naturale s-au dezvoltat viguros și promit recolte bogate. Se cere numai ca nutrețurile verzi să fie cosite la timp, uscate, depozitate și păstrate în condiții cît mai bune. In felul acesta, se vor putea asigura animalelor pe timpul iernii cantități suficiente de nutrețuri de bună calitate.

Lucerna și trifoiul sînt bune de coasă, iar secara furajeră în multe părți a dat în spic. In curînd, va trebui să înceapă recoltatul borceagurilor și al fînețelor naturale. Pentru ca furajele recoltate să aibă o valoare nutritivă ridicată, ele trebuie să fie cosite la timpul optim. Astfel, lucerna se va recolta în faza de îmbobocire, trifoiul — cînd apar primele inflorescențe, borceagul — cînd începe înfloritul leguminoaselor, iar fînurile naturale — cînd au înspicat gramineele care predomină pajiștea. Dacă se întîrzie cositul, plantele furajere pierd mult din valoarea lor nutritivă, obținîndu-se astfel un fîn de o calitate slabă.

Pentru ca ploile să nu surprindă cantități prea mari de nutrețuri în brazdă, cosirea furajelor trebuie făcută pe suprafețe mai mici atunci cînd vremea se prevede a fi ploioasă. Cositul și strînsul fînurilor sînt lucrări ce se cer a fi efectuate cît mai repede, mai ales în condițiile de climă ale acestei veri.

Datoria organelor agricole de la sfaturile populare cît și a conducerilor unităților agricole este de a se preocupa cu simț de răspundere de asigurarea hranei animalelor. Conducerile S.M.T.-urilor trebuie să încheie cu gospodăriile colective și întovărășirile agricole în timpul cel mai scurt contracte pentru cositul mecanic al fînurilor. Țăranii muncitori să fie mobilizați în acțiunea de recoltare a plantelor furajere din izlazul comunal. Gospodăriile de stat care dețin suprafețe cultivate cu plante de nutreț și fînețe naturale trebuie să folosească toate mijloacele mecanizate, cum sînt cositorile simple, cositorile autopropulsate, precum și coasele manuale.

O mare atenție trebuie să se acorde uscării și depozitării fînului. Se recomandă ca uscarea să se facă pe capre sau pe prepelegi din lemn, sau, dacă sînt cantități mai mici, în șuri, șoproane etc. In felul acesta, uscarea nutrețului cosit se face mai repede și în condiții mai bune decît în brazdă. După ce fînul s-a uscat bine, el trebuie transportat cît mai repede și depozitat în șire sau stoguri în apropierea locurilor de consum. Sub nici un motiv el nu va fi lăsat să stea în brazde pe cîmp, în bătaia ploilor. Șirele și stogurile de fîn să fie așezate pe locuri mai ridicate, să fie clădite îngust, cu vîrfuri cît mai ascuțite, acoperite cu paie sau cu rogojini, pentru a se evita pătrunderea apei în interiorul lor.

Dacă timpul se va menține ploios și uscarea fînului nu se va putea face în bune condiții, singurul mijloc de conservare a nutrețurilor verzi rămîne însilozarea lor. Această metodă, puțin cunoscută și aplicată la noi, trebuie popularizată pe scară largă, dîndu-se de pe acum indicații cu privire la construirea silozurilor și la tehnica însilozării.

„Agronomi" pe ogoarele lor

Pe șoseaua ce merge spre centrul comunei Mărgineni, ne întovărășeau, de o parte și de alta, două șiruri de pomi fructiferi plantați în primăvara aceasta. Satul ne-a primit cu căsuțele curate, proaspăt văruite; grădinile, împestrițate cu petalele multicolore ale florilor, ne îmbătau cu mireasma lor. Totul era cuprins de liniștea caracteristică zilelor de început de vară, cînd gospodarii se află la plivit, la prășit sau poate în viile de pe coamele dealurilor. Acum, în jurul gospodăriei nu poți găsi ușor nici un sătean cu care ai de pus vreo treabă la cale...

Am părăsit șoseaua și ne-am îndreptat pe poteca ce șerpuiește printre lanuri verzi de grîu și printre ogoare pe care porumbul, abia răsărit, își ridica spre lumină primele frunze. La capătul unui lan ne-am întîlnit cu Constantin Trifănescu, agronomul punctului agricol Mărgineni.

Ne-am dat binețe și l-am rugat pe inginer să ne vorbească despre fruntașii satului, despre oamenii care, prin hărnicie și cu ajutorul științei, izbutesc să smulgă pămîntului roade cît mai bogate.

— Să mergem o leacă mai departe. Acolo veți avea prilejul să cunoașteți cîțiva dintre fruntașii recoltelor bogate din comuna noastră, ne spune inginerul cu mîndrie.

Și iată-ne ajunși lîngă lanul lui Anton Bîrgăoanu. Pe gospodar l-am găsit mînînd cu grijă prășitoarea printre rîndurile de porumb abia răsărite.

— Frumoase rezultate am obținut anul trecut cînd am lucrat pămîntul după îndrumările agronomilor, ne mărturisește el. Am folosit cu chibzuință gunoiul de grajd și am aplicat metoda rotației culturilor. Porumbul l-am semănat după lucernă și l-am prășit de trei ori. Grîul l-am pus în rînduri dese, pe la sfîrșitul lunii octombrie, imediat după recoltarea porumbului. Primăvara, am boronit locul cu grîu, pentru a sfărîma scoarța și a afîna pămîntul, înlăturînd în felul acesta pierderea apei. Am plivit de vreo două ori lanul și am secerat grîul cînd era în pîrgă.

Roadele vredniciei cu care a lucrat Anton Bîrgăoanu s-au văzut la recoltare: grîu, peste 2.200 kg la hectar, iar porumb, peste 5.200 kg la hectar, cu 1.000—2.000 kg mai mult decît în anii cînd își lucra pămîntul așa cum apucase din bătrîni. Recoltele dobîndite nu-l mulțumesc însă. Anul acesta, el și-a propus să prășească și de 4 ori porumbul, dacă va fi nevoie, să facă polenizarea suplimentară și să execute toate muncile la timpul cel mai potrivit.

In drum spre sat, am trecut și pe lîngă ogoarele țăranilor muncitori Petre Roșu și Valentin Gheorghieș, de asemenea fruntași ai recoltelor bogate.

— Petre Roșu, ne-a spus agronomul, a avut cinstea să participe de două ori pînă acum la consfătuirile fruntașilor recoltelor bogate din întreaga țară. Lui îi sînt bine cunoscute metodele înaintate de lucrare a ogoarelor. El nu lasă nici un colțișor de pămînt neîngrășat. De aceea, nu este de mirare că a recoltat aproape 2.800 kg de grîu la hectar în vara anului trecut.

Asemenea lui Gheorghieș, Bîrgăoanu și Roșu, în Mărgineni mai poți întîlni mulți plugari vrednici. Consătenii lor se mîndresc cu ei și învață din experiența lor.

I. LAZĂR
și I. B. TIMIȘENI

O interesantă publicație periodică de specialitate:

Revista lunară sovietică „Kukuruza" (Porumbul)

De curînd, a apărut primul număr al revistei sovietice „Kukuruza". Această publicație aduce o contribuție de seamă în acțiunea de introducere a culturii porumbului pe o scară din ce în ce mai mare în U.R.S.S. Potrivit Directivelor Congresului al XX-lea al P.C.U.S., Uniunea Sovietică va deveni cea mai mare cultivatoare de porumb dintre țările Europei. Suprafața ocupată cu porumb va trebui să ajungă în 1960 la 28 milioane ha.

In ultimul timp, ritmul creșterii suprafețelor cu porumb în U.R.S.S. a devenit neobișnuit de accelerată. Astfel, în 1954, suprafața ocupată cu porumb a fost de 4,3 milioane ha, în 1955 de 18 milioane, iar în 1960 se vor semăna 28 milioane ha.

In revista „Kukuruza", sînt arătate pe larg metodele noi ce se aplică la cultivarea porumbului în U.R.S.S. și în alte țări, precum și realizările obținute la această cultură. Materialele publicate vor fi de mare ajutor și în orientarea tehnică a cultivatorilor de porumb din țara noastră.

Primul număr, din aprilie 1956, cuprinde foarte multe indicații prețioase și sfaturi, izvorîte din practică, cu privire la cultura porumbului în diferite regiuni ale U.R.S.S.

Deosebit de prețios considerăm capitolul intitulat „Măsurile de trecere la cultura porumbului cu sămînță hibridă în colhozuri și sovhozuri". Aceste măsuri oglindesc grija guvernului sovietic pentru organizarea și încurajarea muncii științifice de obținere a semințelor hibride. In acest capitol, se arată mijloacele prin care se poate asigura producerea de sămînță în cantitate suficientă. Se indică toate gospodăriile, toate republicile Uniunii care vor produce sămînță, posibilitățile de care dispun, precum și sovhozurile care se vor ocupa în mod special cu crearea de sămînță hibridă.

De asemenea, se arată care sînt sarcinile Institutului de cercetări pentru cultura porumbului, ale stațiunilor experimentale și ale punctelor care-i sînt atribuite.

Sarcinile Institutului de cercetări pentru cultura porumbului sînt următoarele: a) crearea de hibrizi productivi între linii care să corespundă condițiilor locale, precoci, rezistenți la cădere, la boli și la ger; b) înmulțirea semințelor din liniile autofecundate și conducerea în ceea ce privește raionarea soiurilor a lucrărilor de producere a semințelor; c) elaborarea celor mai eficace măsuri agrotehnice de cultură a porumbului, care să se potrivească cu regiunile unde activează institutul (regiunile de bază pentru producerea porumbului pentru boabe); d) mecanizarea procesului de semănat, a lucrărilor de îngrijire, recoltare și uscare a boabelor; e) folosirea de mijloace chimice la combaterea buruienilor, folosirea cea mai rațională a îngrășămintelor organice și minerale etc.

Mai departe, în revistă, sînt publicate rezultatele obținute de diferite raioane în cultura porumbului. Se arată modul de cultură și cum au reușit colhozurile să ridice plata pe zi-muncă prin mărirea producției de porumb. Sînt popularizate realizările colhoznicei S. Viștac, raionul Grebenk, regiunea Kiev, de două ori eroină a Muncii Socialiste, deputată în Sovietul Suprem al U.R.S.S., care a obținut 12.000 kg de porumb-boabe la ha.

De o deosebită importanță practică sînt și articolele: „Porumbul ridică productivitatea creșterii animalelor", de K. Orlovski; „Porumbul — izvor de bogăție colhoznică", de P. Pustovalova; „Impotriva șablonului în agrotehnica porumbului", de S. Korotkov; „De ce am obținut o recoltă mică de porumb în 1955", de A. Arepiev; „Ce ne-a dat schimbarea structurii în suprafețele de cultură", de A. Krivosei; „Să nu admitem greșelile anului trecut", de M. Ilin și V. Popov; „Fiecare colhoz poate obține recolte ridicate de porumb", de V. Petko și E. Zaleski.

Un mare interes pentru specialiștii din țara noastră prezintă articolul lui V. Usenko: „VIR 156 — un hibrid valoros de porumb".

Acest hibrid a fost obținut la stațiunea experimentală a Institutului unional de cultura plantelor și raionat pentru regiunile sudice din ținutul Krasnodar. Este un hibrid dublu între linii. Producția medie pe 5 ani a fost de 7.020 kg de boabe la ha. Pe cîmpul experimental din Labinsk, hibridul VIR-156 a dat 10.200 kg de boabe la ha, cu 14 la sută umiditate.

Pînă nu de mult, în Kuban erau răspîndite soiurile Liming și Sterling, dintre care Liming era considerat ca cel mai productiv. De la apariția hibridului VIR-156 se vede că Liming cedează din ce în ce locul acestui nou hibrid, care-l întrece în producție. Sporul de recoltă pe care-l dă hibridul VIR-156 față de Liming este în medie pe 4 ani de 1.180—1.790 kg la ha, în unii ani ajungînd pînă la 2.000—2.390 kg la ha.

Hibridul VIR-156 are un port înalt, planta bine acoperită cu frunze. Produce știuleți mari și ajunge la maturitate tîrziu în fiecare an. In regiunile sudice, dă producții mari și de calitate bună. Poate fi cultivat și pentru nutreț.

Hibridul de porumb VIR-156 poate fi cultivat și la noi în țară, unde se află condiții asemănătoare cu acelea din Kuban.

Intr-un alt articol, este scoasă în relief importanța calibrării boabelor de porumb, pentru ca însămînțarea să poată fi făcută cu un număr egal de boabe la cuib.

Dintre materialele privind mecanizarea culturii porumbului, un interes deosebit prezintă descrierea unui agregat compus din două semănători S.K.G.-6. Cu acest agregat se pot semăna în culturi așezate în pătrat pînă la 32 ha într-un schimb.

Intr-un alt articol, se descrie un nou dispozitiv adaptat la semănătorile S.K.G.-6 și S.S.-6 A pentru introducerea îngrășămintelor granulate.

In sfîrșit, ultimele pagini sînt consacrate consultațiilor și comunicărilor scurte referitoare la cultura porumbului. Astfel, în articolele de consultație se arată modul de pregătire a seminței de porumb pentru semănat, iar în altul — îngrășarea porumbului. Aceste articole sînt scrise de colaboratorii institutelor de cercetări sau de candidații în științele agricole.

Comunicările scurte dau în mod sumar cîteva sfaturi în legătură directă cu realizările practice. Cîteva din aceste comunicări scurte se intitulează: „Aplicarea amestecurilor de îngrășăminte minerale", „Despre densitatea plantelor de porumb", „Porumbul în gospodăria noastră colectivă".

Tot acest material, bine ales și bine orînduit, prezintă un mare ajutor pentru toți cultivatorii de porumb din gospodării agricole colective și de stat, care găsesc răspuns la cele mai însemnate probleme legate de cultura porumbului.

Considerăm că revista „Kukuruza" apărută în U.R.S.S. constituie un mare ajutor și pentru munca noastră în ce privește cultivarea porumbului. Ar fi bine ca I.D.T.-ul să traducă integral în limba romînă această revistă pentru ca ea să nu lipsească din biblioteca nici unui tehnician sau om de știință care dorește să contribuie la ridicarea producției acestei plante minunate — porumbul.

Prof. GH. VALUȚĂ
Institutul de cercetări agronomice al Academiei R.P.R.

Buletin meteorologic

pentru zilele de 6, 7 și 8 iunie

Vreme călduroasă la început, cu cer variabil și cu averse locale. Apoi timpul devine umed și răcoros, cu cer noros și cu ploi intermitente, ce se vor propaga din nord-vest spre sud-estul țării. Vîntul va sufla moderat din sud-vest.

Temperatura mai întîi în creștere, apoi în scădere. Minimile vor oscila între 8-16 grade, iar maximile între 20-30 de grade.

Local grindină, cu deosebire la sfîrșitul intervalului în Ardeal.

Să cunoaștem și să combatem dăunătorii culturilor

Cărăbușii spicelor

La sfîrșitul lunii mai sau la începutul lunii iunie, în culturile de cereale (grîu, secară, orz, ovăz și chiar orez), se văd zburînd cărăbușii spicelor care se mai numesc și cărăbușeii cerealelor. Aceștia atacă boabele moi, în stare lăptoasă, provocînd pierderi însemnate culturilor dacă nu se iau din vreme măsurile de combatere necesare.

Gîndacul (insecta adultă) este mic, lung de 10—15 mm. Capul insectei este prelungit înainte ca un rît (rostru) și are două cornițe formate din nouă inele (articole). Pîntecele, precum și cele trei perechi de picioare sînt de culoare neagră-verzuie. Gîndacul are două perechi de aripi. Prima pereche, aripile scorțoase, numite și elitre, sînt tari și acoperă partea moale a pîntecului. Culoarea acestora este brună-roșcată sau brună-gălbuie, cu o pată în formă pătrată sau de ancoră; pata poate fi întunecată la culoare, galbenă-castanie, galbenă-roșcată sau roșie-castanie. Aripile din a doua pereche sînt moi și așezate dedesubtul celor scorțoase (fig. 1).

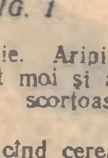

FIG. 1

Gîndacii apar atunci cînd cerealele înfloresc sau își formează spicul, hrănindu-se cu florile și boabele mari ale plantelor. Mai întîi, ei se hrănesc cu buruienile din familia grîului, trecînd apoi la grîul de toamnă. Atunci cînd boabele s-au întărit, cărăbușii încep să atace cerealele de primăvară care se coc mai tîrziu. Atacul lanului începe de obicei de la margine spre interior. Un gîndac poate mînca zilnic 7—8 grame de boabe și scutura alte 50—90 de boabe. In timpul nopții, și mai ales în nopțile răcoroase, o parte din insecte se ascund în crăpăturile pămîntului, iar dimineața se adună din nou pe spice.

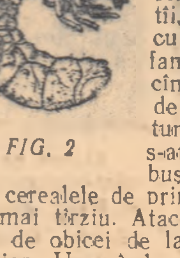

FIG. 2

După 10—15 zile de la apariție, femelele încep să depună în pămînt ouăle, care sînt rotunde și de culoare albă. Din ouă, după 14—21 de zile apar viermii (larvele), care trăiesc în pămînt la adîncimi diferite. Larvele au atunci lungimea de 25—35 mm, sînt puțin îndoite, păroase și de culoare albă, avînd trei perechi de picioare (fig. 2). Ele se hrănesc cu materiile intrate în descompunere, cu rădăcinile gramineelor sau uneori cu rădăcinile sfeclei de zahăr, producînd acestor culturi pagube mari.

După 22 de luni de la ieșirea din ou, viermii ajung la maturitate, transformîndu-se în păpușă (nimfă). Aceasta are lungimea de cca 15 mm și este la început de culoare albă, iar mai tîrziu de culoare galbenă (fig. 3). După 14—21 de zile, din păpușă ies insectele adulte.

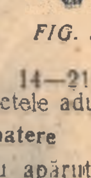

FIG. 3

Mijloace de combatere

Indată ce gîndacii au apărut la marginea lanurilor, trebuie să se înceapă adunatul lor, operație care se poate face cu multă ușurință. Un singur om poate culege gîndacii de pe un hectar în timp de 4 zile. Insectele adunate se ard sau se opăresc.

Adunatul cărăbușilor se poate face și prin pieptănare cu aparate speciale late de 4—6 m cu care într-o zi se pot culege gîndacii de pe 6—8 ha.

Ca metode agrotehnice de combatere se recomandă executarea arăturilor adînci care duc la distrugerea unei părți din larvele acestor dăunători. De asemenea, cerealele de primăvară trebuie semănate cît mai de timpuriu, astfel ca în momentul apariției gîndacilor boabele din spice să fie tari și să nu mai poată fi mîncate de cărăbuși.

Ing. NICULAE N. IONESCU

1 Iunie — Ziua Internațională a copilului

Primăvara vieții noastre

TANIA LOVINESCU

S-au scris multe, foarte multe articole despre ocrotirea mamei și a copilului, s-a măsurat în cifre precise numărul creșelor, căminelor, maternităților, școlilor, al elevilor și medicilor de copii.

Există însă un lucru care nu poate fi cuprins în cifre și poate nici în cuvinte: viața frumoasă, bogată, a copiilor noștri și mîndria noastră, a părinților, de a-i vedea crescînd voinici și sănătoși, iubind adevărul și munca, avînd drumul deschis către orice profesie, către cele mai înalte culmi.

La aceste lucruri mă gîndeam mai zilele trecute, ascultînd în sala de muzică a Palatului Pionierilor din București repetiția pentru concert a orchestrei pionierilor. Din 60 de instrumente se înălțau sunete melodioase, intonînd un imn al vieții noastre noi: „Mulțumim din inimă partidului". Mîinile lor mici strunneau cu precizie coardele și ochii lor străluceau. Era atîta bucurie de viață, atîta freamăt în cîntecul lor, că inima ți se umplea de emoție și de recunoștință pentru tot ce patria și partidul au dat copiilor.

Au trecut doar 11 ani de cînd poporul nostru a pășit pe calea unei vieți noi. In istoria unui popor, 11 ani sînt ca o picătură de apă în mare. Și totuși, cît de mari în fapte au fost acești 11 ani!

Să ne amintim o clipă de trecut. De acel trecut întunecat în care femeia, mai mult decît bărbatul, era considerată o simplă unealtă de muncă, în care exploatarea, munca istovitoare, brutalitatea bărbatului, necazurile făceau ca țăranca noastră de 30 de ani să fie o femeie îmbătrînită. De acel trecut care ne-a adus un record trist în Europa: Romînia, țara cu cel mai mare număr de copii morți înainte de a apuca să pronunțe cuvîntul mamă. In fiecare an, aproape 8.000 de femei mureau la naștere din cauza lipsei celor mai elementare măsuri de igienă.

De-a lungul și de-a latul țării de ai fi umblat, nu găseai la sate o casă de naștere, și la milioane de copii erau doar 114 medici pediatri.

In acele vremi, boala însemna moarte, căci cine, în afară de părinți, se gîndea măcar la sănătatea copilului nevoiaș? De aceea, în fiecare familie mama număra copiii astfel: cei de acasă și cei de la cimitir, purtînd ascunsă în suflet toată viața această nestinsă durere.

Să ne întoarcem la ziua de azi. Să străbatem cu ochii minții țara întreagă de la Dunăre pînă la codrii Sucevei, de la Marea Neagră pînă la podișul Transilvaniei. Să ne oprim în orice sat mai răsărit și să pornim o dată cu zorile pe ulițele lui. Și vom vedea copii mergînd cu cărțile în trăistuță către școala din sat și nu mînînd vacile la păscut: vom vedea, la punctul sanitar, femei cu pruncii în brațe la controlul periodic al celor mici, vom vedea casa curată, albă, cu tăblița modestă „Casa de naștere" — semne că viața nouă își croiește drum larg pe aceste meleaguri.

In țară, sînt azi 1.400 de case de naștere numai la sate și numărul lor crește; 2.000 de medici pediatri veghează asupra sănătății celor mici și în cele 5 facultăți de pediatrie, ca și în nenumărate școli medii sanitare, se pregătesc cadre de nădejde care vor asigura îngrijirea medicală necesară tinerei generații.

A crește copii nu-i o treabă ușoară. Cîte griji, cîte supărări, cîte nopți nedormite, pînă îi vezi mari! Știm acest lucru și prețuim munca grea, plină de sacrificii a mamelor cu mulți copii.

De aceea, statul nostru acordă nu numai ajutor material în bani mamelor cu mulți copii (ajutor care în ultimii 5 ani s-a ridicat la suma de 374.000.000 lei), ci cinstește pe aceste mame. Mai mult de 51.000 de mame au primit diferite ordine și medalii și multe din ele poartă cu mîndrie steluța de aur a Mamei Eroine.

Toți copiii țării trebuie să învețe în școli, să crească oameni sănătoși la trup și luminați la minte. Pentru ei au fost create aproape 30 de mii de școli noi, în orașe și sate, în centre industriale și în îndepărtatele cătune de munte. Copiii minorităților naționale au la dispoziție peste 3.200 de școli elementare și medii. Pentru cei mici, se editează cărți și reviste în milioane de exemplare, pentru ei se transmit la radio numeroase emisiuni speciale, pentru ei s-au înființat în țară 18 teatre de păpuși, unde în mîinile pricepute ale mînuitorilor prind viață eroii basmelor populare care ne-au legănat copilăria.

Cînd muncile cîmpului sînt în toi și toate brațele sînt necesare la muncă, copiii nu mai rămîn în praful ulițelor ori în ograda cu animale. In fiecare vară se organizează pentru ei în jurul a 4.000 de grădinițe sezoniere unde educatoare pricepute veghează asupra jocului lor, asigurîndu-le la ore fixe o hrană consistentă, îngrijindu-se de odihna lor.

Pe nici un copil nu-l ocolește boala, dar acum sînt multe posibilități de prevenire a ei și de înlăturare. Numărul spitalelor de copii a crescut cu 300 la sută față de 1948, al paturilor în dispensarele de pediatrie cu peste 1000 la sută.

Tot pentru sănătatea lor, partidul și guvernul au creat condiții de odihnă în colonii și taberele de la poalele munților ori pe plaja plină de soare a Mării Negre. Astfel, în anii primului cincinal, 500.000 de copii au fost la odihnă.

De 6 ani, de cînd din inițiativa F.D.I.F. și F.M.T.D. ziua de 1 Iunie a fost proclamată zi internațională a copilului, milioane și milioane de oameni — părinți, medici, profesori, personalități politice, scriitori, preoți — toți cei care iubesc viața și vor s-o apere, s-au pus în mișcare cerînd ca Nagasaki și Hiroșima să nu se mai repete, ca principiul coexistenței pașnice să domnească în relațiile dintre state.

In această zi de 1 Iunie, gîndul nostru se îndreaptă către toți copiii lumii. Mesajul adoptat de către sesiunea Consiliului F.D.I.F. ce s-a ținut de curînd la Pekin spune: „In preajma Zilei internaționale a copilului, fiecare dintre noi trebuie să se întrebe dacă și-a îndeplinit datoria față de copii, dacă și-a adus contribuția pentru a le asigura un viitor luminos".

Fiecare dintre noi ne punem azi această întrebare și fiecare dintre noi va găsi răspunsul, în realizările pe care le înscriem în această măreață epopee, care se numește construirea socialismului și care înseamnă o viață fericită pentru copiii noștri, belșugul și seninul zilei de mîine.

LA CĂMINUL DE COPII al G. A. S. Ștefănești, raionul Pitești

1) Talentele de orice vîrstă trebuie încurajate și chiar dacă uneori liniile sînt mai strîmbe, iar culorile amestecate, nu-i nimic. Orice începere e grea. In fotografie: La o lecție de pictură, educatoarea Vasilica Golesteanu explică micuței Doina Bălan cum să îmbine culorile într-un desen.

2) Plină de peripeții e povestea șoricelului care nu vola să doarmă. Cu sufletul la gură, micuții urmăresc pe colegii lor de joacă, interpretînd basmul „Povestea șoricelului mofturos".

3) După cîteva ore de joacă și de „muncă" pofta de mîncare e mare. Noroc însă că și porțiile sînt la fel.

Proletari din toate țările, uniți-vă!

AGRICULTURA NOUĂ

Anul III — Nr. 219
Vineri 1 iunie 1956

4 pagini
Prețul 20 de bani

Organ al Ministerului Agriculturii și al Ministerului Gospodăriilor Agricole de Stat din R. P. R.

In acest număr:

Cea mai mare atenție lucrărilor de îngrijire a culturilor!

Acum cînd porumbul a răsărit, prima grijă a colectiviștilor din comuna Bătrîni, raionul Teleajen, a fost să-l prășească cît mai repede, deoarece ploile abundente din ultimul timp au favorizat mult creșterea buruienilor.

In fotografie, îl vedem pe tractoristul fruntaș Ion Andrate de la S.M.T. Inotești și pe colectiviștii Trandafir Dragomir și Maria St. Picu, conducînd cu grijă agregatul de prășit. Ei au reușit să prășească cîte 20 ha zilnic.

In cinstea congresului U. T. M.

Peste 25.000 de tineri din comunele și satele regiunii Craiova participă cu însuflețire la întrecerea socialistă și patriotică pe [illegible] în cinstea Congresului U. T. M.

Tinerii colectiviști din Băilești, Catanele, Bistreț, Ploșca, Poiana Mare, Ișalnița, Vișina Veche și din alte sate și comune au contribuit cu succes la executarea în condițiile cerute de agrotehnică a lucrărilor de prășit și plivit. Echipa de tineret de la gospodăria colectivă din satul Ploșca, de exemplu, condusă de Constantin Bălat, prășește zilnic cu mult peste normă.

Urmînd exemplul tinerilor colectiviști și întovărășiți, sute de tineri țărani muncitori individuali din comunele Ciupercenii Vechi, Orodel, Cujmir, Cetate și din altele au devenit fruntași în executarea lucrărilor de îngrijire a culturilor.

Astfel, tinerii de pe ogoarele regiunii Craiova au dat un sprijin prețios pentru intensificarea ritmului lucrărilor de îngrijire a culturilor. Ca urmare, pînă la data de 24 mai, în această regiune au fost plivite buruienile de pe o suprafață de peste 250.000 ha cultivate cu păioase, iar prima prașilă la porumb, floarea-soarelui și sfeclă de zahăr a fost executată pe 49.551 ha.

Măsuri de stîrpire a dăunătorilor din culturi

In acest an, dat fiind condițiile deosebite de climă, există, mai mult ca în alți ani, primejdia ca semănăturile să fie atacate de diverși dăunători. De aceea, muncitorii și tehnicienii gospodăriei agricole de stat Ceptura, raionul Cricov, cercetează cu multă atenție starea culturilor.

La un astfel de control efectuat acum cîteva zile de către ing. Gheorghe Mihăilescu la această secție, s-a constatat că porumbul hibrid din import este atacat de gărgărița porumbului. Atacul gărgăriței s-a semnalat și la secția Cioceni.

Pentru combaterea acestui dăunător, la cele două secții s-a început imediat prăfuirea cu arseniat de calciu, dîndu-se cîte 10 kg la hectar. In cîteva zile, la secția Ceptura au fost prăfuite 88 ha, iar la secția Cioceni 37 ha de porumb.

Atacuri de dăunători s-au semnalat și la cerealele păioase. Așa, de pildă, la grîu s-a observat atacul gîndacului ghebos, iar la ovăz, al gîndacului bălos. Pentru stîrpirea dăunătorilor, s-au aplicat pe 88 ha cu grîu și 10 ha cu ovăz tratamente cu arseniat de calciu și D. D. T.

Paralel cu combaterea dăunătorilor din cultura mare, în gospodăria de stat Ceptura se duce lupta și împotriva atacului manei la vița de vie. Primul stropit s-a început la 18 mai, dată indicată de stațiunea de avertizare a manei din Valea Călugărească. Pînă la data de 24 mai au fost stropite peste 140 ha vie.

După indicațiile date de stațiunea de avertizare a manei, la 28 mai s-a început în gospodăria de stat Ceptura și stropitul al doilea. Numai în două zile, au fost stropite pentru a doua oară peste 80 ha de vie.

C. VASIA

Combaterea buruienilor pe cale chimică

In numeroase gospodării colective din regiunea Cluj, combaterea buruienilor din culturile de păioase se face pe cale chimică. Colectiviștii din comuna Ceci, raionul Ludus, au stropit cu ierbicid 80 ha cu grîu. Stropirea culturilor cu ierbicid pentru distrugerea buruienilor se face zilnic pe suprafețe și pe tarlalele gospodăriilor colective din Războieni, Lunca Mureșului, Chinteni, Valea Deului, Săliștea, Iad, Urca, Răscruci, Mihăești de Cîmpie și altele. Lucrarea se execută sub îndrumarea directă a inginerilor și tehnicienilor agronomi.

Cu puteri sporite

La o consfătuire ținută cu tehnicianul agronom și deputații comunali, țăranii muncitori din comuna Bălești, raionul Rîmnicu Sărat, au hotărît să se ajute între ei pentru a executa repede și bine prășitul la porumb, floarea-soarelui, sfeclă de zahăr, plivitul întregilor suprafețe de păioase și transplantatul tutunului.

N-a trecut multă vreme de la consfătuirea ținută la căminul cultural și angajamentele țăranilor muncitori au devenit fapte. Acum, în comuna Bălești există peste 40 de grupe de întrajutorare, în care au intrat mai mult de 140 de familii de țărani muncitori. Ajutîndu-se unii pe alții, țăranii muncitori Alexandru Bălescu și Constantin Coca au plivit 1,75 ha de grîu și au terminat prășitul a 1,50 ha cu porumb în numai 3 zile. In același timp, ei au dat o mînă de ajutor văduvei Ruxandra Roșu. Țăranul muncitor Constantin Pătrașcu ajută pe fiica sa, al cărei soț își satisface serviciul militar, iar țăranul muncitor Nicolae Ioniță dă ajutor și bătrînului său tată, Voinea Ioniță.

Ca urmare a sprijinului pe care și-l dau țăranii muncitori unii altora în munca de îngrijire a culturilor, s-a reușit ca în comuna Bălești să se prășească pînă în prezent întreaga suprafață cultivată cu cartofi, pepeni, sfeclă de zahăr, floarea-soarelui și ceapă, peste 35 la sută din suprafața însămînțată cu porumb și să se transplanteze 50 ha cu tutun.

C. BORCESCU

Vizitele membrilor delegației Sovietului Suprem al U.R.S.S.

CRAIOVA (Agerpres). — Locuitorii orașului și regiunii Craiova au salutat cu multă căldură vizita delegației Sovietului Suprem al U.R.S.S. în frunte cu Frol Romanovici Kozlov. In gara Craiova oaspeții au fost salutați de tovarășii Vladimir Gheorghiu, prim-secretar al Comitetului regional Craiova al P.M.R., Ion Moangă, președintele sfatului popular regional, Gheorghe Constantinescu, prim-secretar al comitetului orășenesc P.M.R., Romulus Năzdrăvan, președintele sfatului popular orășenesc, deputați, activiști de partid și de stat.

Mii de oameni ai muncii așteptau pe oaspeți în piața din fața gării. La mitingul care a avut loc, după salutul adresat soliilor poporului sovietic de tov. Ion Moangă, a luat cuvîntul Aleksandr Stepanovici Trofimov, deputat în Sovietul Uniunii, prim-secretar al Comitetului regional Balașov al P.C.U.S. In cuvîntul său de răspuns, Aleksandr Stepanovici Trofimov a spus printre altele: „Primirea mișcătoare pe care ne-ați făcut-o este o dovadă că legăturile de prietenie între popoarele romîn și sovietic se întăresc neîncetat. Intărind unitatea și prietenia popoarelor noastre, întărim premizele unei păci trainice în întreaga lume".

De asemenea, Tatiana Ivanovna Antropova, membru al Comisiei bugetare a Sovietului Uniunii, directoarea Școlii medii nr. 6 din Vîșnii Volociok, regiunea Kalinin, salutînd pe participanții la miting a spus: „Am urmărit cu mult interes viața poporului romîn, realizările sale în construirea socialismului. Cînd ne vom reîntoarce în U.R.S.S., vom povesti alegătorilor noștri despre cele văzute de noi și acest lucru îi va bucura pe oamenii sovietici care urmăresc cu simpatie munca și succesele poporului romîn în construirea socialismului".

Oaspeții au făcut apoi o vizită la sfatul popular regional unde s-au interesat îndeaproape de activitatea organelor locale ale puterii de stat. După ce a făcut o scurtă prezentare a regiunii, subliniind progresele realizate în domeniul industriei, agriculturii și culturii, președintele sfatului popular regional, Ion Moangă, a vorbit oaspeților despre activitatea organelor alese și a aparatului sfaturilor populare, despre formele de atragere a maselor largi de cetățeni în activitatea obștească și îndeosebi a femeilor.

La plecarea de la sfatul popular regional, deputații sovietici au fost întîmpinați de numeroși locuitori ai orașului cărora Aleksandr Filipovici Diordița, membru al Comisiei bugetare a Sovietului Naționalităților, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri al R.S.S. Moldovenești, le-a adresat un călduros salut.

Locuitorii regiunii Craiova au ținut să prezinte oaspeților marea fabrică „Electroputere", realizare de seamă a regimului democrat-popular. La sosirea în fabrică, directorul întreprinderii, Dumitru Coman, a făcut membrilor delegației un scurt istoric al fabricii, subliniind ajutorul prețios primit de colectivul întreprinderii din partea poporului sovietic. In cursul vizitei în uzină, mai mulți tehnicieni și muncitori care au vizitat Uniunea Sovietică, sau care s-au specializat în Uniunea Sovietică, printre care Bogdan Crinișor, tehnolog șef al fabricii, Alexandru Covaci, șeful atelierului întrerupători automați în ulei, au rugat pe deputații sovietici să transmită salutul lor muncitorilor, tehnicienilor și inginerilor, profesorilor din Moscova, Leningrad, Kiev, Sverdlovsk, care i-au primit cu dragoste pentru a-și însuși cunoștințe prețioase.

Deputații sovietici au fost apoi oaspeții membrilor gospodăriei agricole colective „1907" din satul Valea Stanciului, comuna Bîrza.

După amiază, delegații Sovietului Suprem al U.R.S.S au vizitat gospodăria agricolă de stat Segarcea.

In după amiaza aceleiași zile, deputații Sovietului Suprem al U.R.S.S au depus coroane de flori la mormintele eroilor sovietici și romîni de la Cimitirul Sineasca.

Reduceri de prețuri la unele articole

Reproducem din ziarul „Comerțul socialist", de marți 29 mai a.c.:

„Printr-un ordin al Ministerului Comerțului Interior, au fost reduse prețurile de vînzare la unele articole ca: încălțăminte din piele cu talpă, crep și cauciuc microporos (reducere de circa 20 la sută), vase din tablă de aluminiu (cu circa 25 la sută).

Au fost de asemenea reduse prețurile la unele țesături din mătase naturală, tricotaje, articole cosmetice, etc".

După cerințele agrotehnicii

Vasile Petcu și Nicolae Vlad, cei doi brigadieri ai gospodăriei colective „Octombrie Roșu" din Fetești, au discutat pe îndelete cu șefii de echipe toate amănuntele muncii pe care aveau s-o înceapă chiar de a doua zi. Conform înțelegerii, fiecare echipă trebuie să ia în primire de cu seară cîte două prășitori și să pregătească cîte o căruță pentru transportul îngrășămintelor chimice (azotat de amoniu și superfosfat) ce urmau să fie împrăștiate printre rînduri, înainte de executarea prașilei.

Pentru colectiviști, această muncă nu era nouă. Și anul trecut, o dată cu prășitul, ei îngrășaseră suplimentar cultura de floarea-soarelui. Roadele obținute — peste 1.000 kg la hectar — le-a dat încredere în folosirea acestei metode agrotehnice. De aceea, cînd șefii de echipe le-au explicat ce anume și cum vor lucra a doua zi, ei n-au mai stat la îndoială, ci au dat zor să pregătească pînă-n seară toate cele de care aveau trebuință.

Cîteva zile, colectiviștii nu s-au mai întors acasă. Pe armanul unde aveau semănată floarea-soarelui și-au făcut umbrare de adăpost. Acolo au mîncat și au dormit. In ciuda vremii, care amenința a ploaie, au dat gata de îngrășat și prășit cele 60 de hectare.

Apoi, au început pregătirile pentru prășitul porumbului.

★

Aproape 4.000 kg de boabe la ha au cules anul trecut colectiviștii din Fetești de pe cele 100 de hectare semănate cu porumb. Dar l-au și îngrijit cum se cuvine. Numai prașile i-au aplicat de patru ori, apoi, în două reprize, polenizarea artificială suplimentară, copilitul și celelalte lucrări. La prima prașilă, în urma prășitorilor, au mai trecut o dată cu sapele pe rînd și au rărit plantele, lăsînd numai cîte două fire la cuib.

Experiența anului trecut nu a rămas doar vorbă de laudă. Colectiviștii din Fetești lucrează acum cu mai multă pricepere și sîrguință. Cu mai multă pricepere fiindcă au căpătat deprinderea aplicării regulilor agrotehnice; cu mai multă sîrguință pentru că, alături de colectiviștii vechi, au mai venit în primăvara asta încă vreo 50 de familii și suprafața însămînțată cu porumb aproape s-a dublat.

.. Printre rîndurile drepte, semănate cu mașinile S.M.T.-ului Fetești, prășitorile colectivei sfarmă crusta pămîntului și curăță lanul de buruieni. In urma lor, echipele conduse de Ion Dragnea, Marin Păpureanu și Gheorghe Stoian sapă pe rînduri, lăsînd la fiecare cuib doar cîte două plante. Intre cuiburi, multe plăntuțe firave de porumb cad o dată cu buruienile sub ascuțișul nemilos al sapei. Virgil Iordan Tudor, Ilie Petcu și alții se uită parcă cu părere de rău. Văzîndu-i cu inima îndoită, Nicolae Vlad, brigadierul de la a doua, se apropie de ei și cu vorbă prietenoasă îi lămurește că dacă plantele sînt prea dese, se înăbușă una pe alta, n-au aer și lumină și nici apa și hrana din pămînt nu le ajunge. De aceea, ele nici nu se pot dezvolta cum trebuie, iar cînd rodesc știuleții cresc mici și piperniciți. Rărite, însă, soarele poate să le lumineze pe toate deopotrivă, iar hrana și apa și-o împart mai bine între ele. Aceasta ajută plantelor să crească viguroase și să lege rod bogat și împlinit.

Douăzeci și cinci pînă la treizeci de hectare de porumb prășesc și răresc cele 8 echipe de colectiviști într-o singură zi. Zi lungă, cum o numesc ei: de cînd se luminează și pînă cade întunericul. Incă o săptămînă și prășitul pe toate cele aproape 200 ha cu porumb va fi gata.

GH. LEU

Cînd utilajul nu este folosit

Printre numeroasele tractoare și mașini agricole ce se află în prezent parcate în curtea atelierului mecanic de la S.M.T. Adjud, regiunea Bacău, pot fi văzute și 5 M.T.Z.-uri, 2 U.T.O.S.-uri pe roți de cauciuc cu cultivatoare suspendate, 4 K.D.P.-uri și 20 de cultivatoare tractate. Acum, cînd în întreaga țară oamenii muncii de pe ogoare își îngrijesc cu vrednicie culturile prășitoare, ar fi fost firesc ca și tractoarele special construite pentru prășit mecanic, pe care le are acest S.M.T., să fie folosite la lucru pe teren și nu ținute în stațiune.

Această stare de lucruri se datorește faptului că, în timpul iernii trecute și în campania de primăvară, conducerea S.M.T.-ului Adjud nu s-a preocupat cu simț de răspundere de contractarea unui volum de lucrări de prășit corespunzător capacității de lucru a celor 11 tractoare și a celor 22 de cultivatoare cu care este dotată stațiunea. Suprafața de 93 de hectare, cît a contractat S.M.T.-ul pentru folosirea mijloacelor mecanizate la îngrijirea culturilor, reprezintă foarte puțin față de posibilitățile existente în unitate. La aceasta se mai adaugă și faptul că nici măcar această suprafață nu va putea fi prășită în întregime cu mijloace mecanizate, deoarece unii tractoriști n-au însămînțat culturile prășitoare în rînduri perfect drepte.

Conducătorii stațiunii (director Marin Roșanu și agronom șef ing. Petre Avrămoaie), nu par de loc nemulțumiți de această situație.

— O să mai găsim noi ceva suprafețe cu floarea-soarelui ori cu porumb la ferma Academiei din apropiere ori la G.A.S. Pufești, ca să încheiem alte contracte pentru prășit. Poate acolo s-o fi semănat în rînduri drepte...

Iată unde poate duce nepăsarea conducerii unui S.M.T. față de folosirea întregii capacități de lucru a utilajului cu care a fost înzestrată stațiunea. Oare organele agricole raionale n-au nimic de zis?

ION DRINCU

CORESPONDENŢII — colaboratori preţioşi ai ziarului

Pe drumul cel bun

Ziua de 13 mai a fost o zi de adevărată sărbătoare pentru ţăranii muncitori din satul Jeledinţi, comuna Mărtineşti, raionul Orăştie. In această zi, un număr de 66 de familii de ţărani cu gospodării mici şi mijlocii, care si-au unit pămînturile şi puterile de muncă, au inaugurat gospodăria lor colectivă „Inainte".

Cele 66 de familii de ţărani muncitori din Jeledinţi au adus în gospodăria colectivă 435,31 ha de teren, 36 de cai, 51 de vaci, 4 boi, 49 de care, 13 căruţe şi un număr însemnat de unelte.

Aşa cum prevede statutul-model al gospodăriilor colective, colectiviştii au ales în ziua inaugurării gospodăriei colective „Inainte" consiliul de conducere, format din cei mai harnici şi pricepuţi gospodari. La sărbătoarea colectiviştilor din Jeledinţi au luat parte numeroşi ţărani muncitori din satele vecine, printre care Măgura, Tămăşasa, Turmaş şi altele, care şi-au manifestat dorinţa şi hotărîrea de a urma curînd exemplul prietenilor şi vecinilor lor din Jeledinţi.

*

Tot în ziua de 13 mai a mai luat fiinţă o gospodărie colectivă şi în satul Spini, comuna Turdaş — acelaşi raion — în care au intrat 59 de familii de ţărani muncitori. Noii colectivişti au adus în gospodărie 182,32 ha de teren arabil, 8 cai, 3 boi, 20 de vaci, 3 căruţe, 40 de care, 46 de pluguri, 38 de grape, 19 prăşitori, 11 semănători de porumb cu tracţiune animală.

Ioan Cristian

Pînă cînd?

Satul Boureni din regiunea Iaşi. Intr-o dimineaţă de mai, pe la ceasurile 7, la poarta lui Radu Gheorghe, gestionar al prăvăliei săteşti a cooperativei şi delegat al I.C.I.L. (Intreprinderea comercială pentru industrializarea laptelui) Tg. Frumos, s-au strîns mulţi bărbaţi şi femei din satele Sirca şi Boureni. Unii sînt veniţi să-şi predea cotele de lapte; alţii au contract încheiat pentru predarea laptelui şi vor să-şi achite obligaţiile.

— Hai, bre Radule, deschide poarta odată, glăsuieşte Mariţa Văleanu.

Nu-i răspunde însă nimeni, cu toate că Radu Gheorghe trebăluieşte în grădină printre straturile de zarzavat.

— N-auzi, neică Radule? bate în poartă altă femeie.

Dinăuntru tot nu răspunde nimeni. Ba da... un cîine a prins să latre furios.

— Nea Raduleeee! N-auzi, omule, să deschizi? Că-i trecut de 7 jumătate...

— Ba-i 8 fără un sfert, zice cu năduf alticineva.

In sfîrşit, se aud paşi. Radu Gheorghe se apropie de poartă şi strigă mînios:

— Ce e, bă? Aţi căpiat? Nu-i încă ora 8. Şi, la urma urmei, deschid cînd vreau eu.

— Păi, 'mneatale ai fi vrînd multe, se iţeşte un ţăran, aşa, ca la cooperativă, unde ne iei pe litru' de gaz 1,70 lei în loc de 1,50.

— Ia, las-o-ncolo, bă Nicolae, cu gazul. Acu' e vorba de lapte; vi-l „iau" acuşica.

— Că ni-i iei, ştim noi. Parcă la doc, la basmale şi la stambă nu ne iei mai mult? strigă o femeie.

— Vă iau sau nu, dar, la verificare, eu ies „basma curată"...

Ţăranii muncitori se întreabă: Pînă cînd va mai lucra gestionarul Radu Gheorghe aşa cum lucrează şi la verificare va ieşi „basma curată"?

Mihai Acatrini

Veşti de pe cuprinsul patriei

CORESPONDENŢI ŞI CITITORI!

Participaţi activ la concursul organizat de ziarul nostru „Pentru cea mai bună corespondenţă", pe tema transformării socialiste a agriculturii.

Pădureni — un sat întinerit

Pădureni este un sat aşezat în frumoasa luncă a Siretului, la vreo 10—12 km. de Mărăşeşti. Casele gospodarilor, curate şi cu muşcate roşii la ferestre, se răsfiră de o parte şi de alta a şoselei, iar curţile lor sînt pline de pomi. Unii bătrîni spun că de aici îşi trage satul nostru numele de „Pădureni", iar alţii susţin că numele acesta i-ar veni de la faptul că bunicii şi străbunicii noştri se îndeletniceau cu lucrul la pădure.

Pînă în anii regimului nostru de democraţie populară, Pădurenii erau un sat despre care nu se ştia decît că este locuit de oameni harnici şi cinstiţi. Acuma, însă, călătorul care se abate prin satul nostru vede atîtea lucruri noi, de care, pe drept cuvînt, se minunează. Iată, bunăoară, pe uliţa mare şi în case s-a aprins becul electric. In sat, avem o mică uzină electrică, staţie de radioficare, cinematograf, şcoală elementară de 7 ani, cu internat, unde învaţă copiii din Pădureni şi din satele vecine.

In mijlocul satului se află sediul gospodăriei colective, pe care noi, 85 de familii de ţărani muncitori, am înfiinţat-o în septembrie 1949. Ne-am unit pămînturile şi puterile de muncă, pornind pe drumul vieţii noi, îmbelşugate, aşa după cum ne-a îndrumat partidul. An de an, gospodăria colectivă „Octombrie Roşu" din Pădureni s-a întărit şi dezvoltat, iar colectiviştii au obţinut însemnate produse, făurindu-şi o viaţă mereu mai bună. Anul trecut, de pildă, noi, colectiviştii din Pădureni, am obţinut în medie la grîu o recoltă de 1.800 kg la ha, iar la porumb, peste 2.200 kg de boabe la ha. Gospodăria are acum o turmă de peste 400 de oi, 25 de scroafe de prăsilă, 20 de cai de muncă, şi s-a construit un grajd încăpător şi o magazie. Mulţi colectivişti, printre care Pavel Parvana, Paraschiva Ene, Mircea Ene, şi-au construit de asemenea, case noi, din veniturile realizate în urma muncii în gospodăria colectivă.

N-aş putea să închei aceste rînduri fără a nu pomeni despre hărnicia cu care lucrează colectiviştii noştri. Oamenii au îndrăgit gospodăria colectivă, fiindcă s-au convins că ea este izvor de belşug şi bunăstare. Ei au terminat plivitul celor 100 de hectare cu grîu, praşila la porumb şi floarea-soarelui pe suprafaţa de 45 de hectare.

Cînd scriu aceste rînduri, în sat şi în casele pădurenilor s-au aprins becurile electrice, iar difuzoarele revarsă o melodie mîngîietoare, ca şi aceea a privighetorilor din zăvoiul de pe malul Siretului.

Nina Gîrleanu

La noi în sat nu mai sînt analfabeţi

Altădată, cînd în Gurahonţ nu ştiau carte decît o parte din locuitori, superstiţiile, misticismul, descîntecele şi farmecele erau în floare. Dar vremurile acelea s-au dus, locuitorii satului au învăţat să scrie şi să citească, şi astăzi numai în rîs îi mai auzi vorbind de leacurile băbeşti din trecut.

Regimul nostru democrat-popular, prin condiţiile create oamenilor muncii de la sate, a scos din întunericul neştiinţei sute şi mii de ţărani muncitori, care, pînă mai ieri, nu ştiau nici măcar să se iscălească. Astăzi, ca în multe sate ale patriei, în comuna Gurahonţ, din acelaşi raion, analfabetismul a fost stîrpit.

Şi acei care citesc acum cu regularitate ziarele şi diferite cărţi de la căminul cultural păstrează o adîncă recunoştinţă tovarăşei Emilia Haiduc, învăţătoare la şcoala elementară de 7 ani din comună, care s-a apropiat cu dragoste de „elevii cu tîmplele argintii", învăţîndu-i cu răbdare slovele. Nimeni altul n-ar fi reuşit să-i convingă mai uşor să înveţe scrisul şi cititul ca ea, care cu cîţiva ani în urmă a învăţat alfabetul la aceeaşi şcoală, pe aceeaşi tablă, de la învăţătorii care îi sînt astăzi colegi.

Ion Coţoi

PE SCURT

● Colectiviştii din comuna Vişina Veche, raionul Corabia, au prevăzut în planul de producţie al gospodăriei pe anul 1956 înfiinţarea unei stupine. Această hotărîre a devenit fapt împlinit: acum cîtva timp, conducerea gospodăriei colective a cumpărat cei 10 stupi planificaţi, precum şi familiile de albine.

Toma Lungu

● Comitetul de iniţiativă, care a luat fiinţă acum cîtva timp, şi organele agricole din satul Riuşor, raionul Făgăraş, desfăşoară o intensă muncă de lămurire în rîndurile ţăranilor muncitori, pentru ca şi în acest sat să ia fiinţă o întovărăşire agricolă.

Printre ţăranii muncitori din satul Riuşor care au înaintat cereri pentru înfiinţarea unei întovărăşiri agricole se numără Vichentie Roşca, Gheorghe Păiş, Ioachim Arsu, Valer Cornea şi alţii.

Mihai Kiss

„Pentru unii, mumă..."

In ultimii ani, la centrul gospodăriei agricole de stat din comuna Feteşti, regiunea Constanţa, au fost construite numeroase locuinţe noi pentru muncitorii gospodăriei. Numai în timp de doi ani au fost date în folosinţă 22 de apartamente.

Dar gospodăria de stat Feteşti nu este alcătuită numai din centrul gospodăriei.

Conducerea gospodăriei de stat Feteşti, în frunte cu directorul, Eugen Vasopol, inginerul şef, Ştefan Eftimiu, şi Lucian Gheorghiu, contabilul şef, şi-au luat angajamentul în faţa muncitorilor să respecte întru totul contractul colectiv.

Angajamentul luat a rămas numai pe hîrtie. In ultimul timp, ori de cîte ori comitetul de întreprindere încerca să discute cu conducerea gospodăriei această problemă, arătînd că locuinţele muncitorilor de la diferitele secţii sînt încă nereparate, directorul gospodăriei spunea:

— Noi, conducerea, am dat dispoziţii. Restul cade în sarcina tov. Florea Cazan, ing. constructor al gospodăriei.

Tov. director nu cunoaşte ce face inginerul constructor. Dar muncitorii ştiu. Anume, ei ştiu că tov. Cazan nu s-a interesat de loc să creeze muncitorilor condiţii bune de cazare, deoarece el este musafir în gospodărie; el vine aici numai de 2 ori pe lună, şi anume atunci cînd se plăteşte chenzina. Cea mai mare parte din timp şi-l petrece prin comunele raionului Medgidia, unde se ocupă de construirea unor case particulare.

Se pune întrebarea: pînă cînd va tolera conducerea gospodăriei de stat Feteşti această situaţie? Şi ce măsuri înţelege să ia Trustul

Gostat Constanţa pentru ca la G.A.S. Feteşti să nu mai fie la loc de cinste zicala: „pentru unii, mumă..."

Gheorghe Roşca

La o grădiniţă sezonieră

Pe vremea burghezo-moşierimii, copiii ţăranilor muncitori din comuna Cîndeşti, raionul Buhuşi, erau lipsiţi de bucuriile copilăriei şi creşteau amărîţi şi flămînzi, păzind gîştele şi porcii chiaburilor. Astăzi, însă cînd în regimul nostru democrat-popular grija pentru copii constituie una din preocupările de seamă ale statului, mamele colectiviste din Cîndeşti, plecînd la muncă, îşi lasă copiii cu încredere, la grădiniţa sezonieră din comună. Aici, micuţii petrec ore plăcute sub atenta supraveghere a educatoarelor.

Această grădiniţă organizată în cadrul gospodăriei colective din comună, cu ajutorul comitetului executiv al sfatului popular, îngrijeşte 30 de copii ai colectiviştilor şi o parte din copiii ţăranilor muncitori cu gospodării individuale.

Tache Vasilache

„Lipseşte, veniţi mîine"

In comuna Mălureni, raionul Curtea de Argeş, există un magazin universal al cooperativei care are 3 sucursale şi 2 magazine de alimentaţie publică. Acestea au un colectiv alcătuit din preşedinte, vicepreşedinte, un contabil, ajutat de un socotitor, un casier, 6 membri în consiliul de conducere, iar la fiecare magazin, cum e şi firesc, cîte un gestionar, precum şi o comisie de revizie.

Cu un astfel de colectiv, s-ar putea crede că aici munca se desfăşoară cît se poate de bine.

Ţăranii muncitori din Mălureni nu sînt însă de această părere, deoarece, ori de cîte ori au nevoie să-şi cumpere lucruri trebuitoare gospodăriei lor, nu găsesc, iar vînzătorii le răspund:

— Aşa ceva nu avem... lipseşte... veniţi mîine.

Cumpărătorii din Mălureni aşteaptă, însă, cam de multişor să găsească — măcar la una din cele 3 prăvălii săteşti ale cooperativei — cuie, lămpi, sticle de lămpi, ciorapi de damă, ori unele medicamente ce ar trebui să existe la orice punct farmaceutic de pe lîngă o cooperativă. Şi ei sînt tare dornici să afle ce măsuri practice a luat tov. Ion Tudorache, preşedintele cooperativei, pentru a comanda şi aduce de la U.R.C.C. Curtea de Argeş mărfurile cerute de cumpărători.

De asemenea, ţăranii muncitori ar mai dori să ştie ce hotărîre a luat conducerea cooperativei în ceea ce priveşte abaterea săvîrşită de tov. Eugenia Nuţescu, gestionara magazinului de alimentaţie publică din Mălureni, care nu respectă preţurile fixate de stat, încasînd de la cumpărători sume mai mari decît ar trebui şi de ce, oare, unii gestionari nu se obosesc să elibereze bonuri pentru mărfurile vîndute?

Dacă ţăranii muncitori din comuna Mălureni nu au putut să obţină pînă în prezent răspuns la toate aceste întrebări, nădăjduim că măcar acum, cînd cererile lor sînt făcute şi pe calea presei, conducerea cooperativei va lua măsurile necesare pentru buna aprovizionare a magazinelor din comuna Mălureni şi pentru corecta deservire a cumpărătorilor.

N. I. Paraschivescu

A sosit poşta. La oficiul P.T.T.R. al Combinatului poligrafic „Casa Scînteii" vin zilnic sute şi mii de scrisori, adresate de oamenii muncii din toate colţurile patriei, diferitelor publicaţii şi ziare.

Agronomul ne sfătuieşte

* *

Cînd şi cum se face răritul porumbului

Printre lucrările de întreţinere a culturilor de porumb se numără şi răritul.

Semănat prea des sau prea rar, porumbul dă producţii mici, din cauza numărului prea mare de plante la hectar şi deci a unui spaţiu nutritiv prea mic, insuficient pentru o plantă.

Răritul porumbului se face de obicei o dată cu prima praşilă. De executarea răritului la momentul cel mai potrivit depinde în bună măsură recolta. Timpul cel mai indicat pentru răritul porumbului este atunci cînd plantele au 2—3 frunze.

Răritul trebuie făcut o singură dată, adică plantele se răresc definitiv de la început. Numai în cazul cînd în regiune există atac de insecte, care ar putea pricinui goluri în semănături, se recomandă ca răritul să se facă în două rînduri. In acest caz, la primul rărit se vor lăsa la cuib cîte 3—4 plante, iar la al doilea rărit (răritul definitiv), cîte 1—2 fire sau chiar mai multe, după caz.

Astfel, la soiurile de porumb cu portul mare, cum sînt I.C.A.R.-54, dobrogean, romînesc de Studina, Lester-Phister, ariesan, se lasă cîte un fir la cuib (fie că s-a semănat în pătrat sau în rînduri) în aşa fel încît să obţinem o densitate de 20.400—23.800 de plante la hectar. In regiunile mai secetoase, se lasă mai puţine plante la hectar, iar în regiunile umede, mai multe.

In cazul regiunilor cu ploi suficiente şi cu terenuri mai bogate, cum este, de exemplu, Banatul, unde este raionat soiul de porumb Lester-Phister, se pot lăsa şi cîte două plante la cuib, mărind densitatea la circa 30.200 de plante la hectar. In Banat, cele mai bune rezultate s-au obţinut de la porumbul semănat la distanţa de 80/80 cm, cu două plante la cuib.

Două plante la cuib se pot lăsa, de asemenea, şi pe terenurile unde s-au aplicat îngrăşăminte organice şi minerale.

In cazul soiurilor de porumb cu portul mijlociu, cum sînt portocaliu de Tg. Frumos şi scorumnic, raionate în centrul şi nordul Moldovei, producţii bune se obţin dacă se lasă cîte o singură plantă la cuib.

In părţile submuntoase ale ţării, se recomandă a se lăsa numai cîte o plantă la cuib, deoarece în aceste regiuni porumbul se seamănă de obicei la distanţe mai mici. Dacă semănatul s-a făcut în cuiburi aşezate în pătrat la 70/70 cm, se pot lăsa cîte 2 plante la cuib.

După cum am văzut, densitatea plantelor de porumb la hectar variază în funcţie de soi, climă şi sol. De aceea, este necesar ca la stabilirea numărului de plante ce trebuie lăsate la cuib să se ţină seama de aceste criterii.

Polenizarea artificială suplimentară la secară şi lucernă

Un mijloc simplu şi puţin costisitor de sporire a recoltei la secară şi lucernă este polenizarea artificială suplimentară. Experienţa fruntaşilor recoltelor bogate a arătat că prin aplicarea acestei metode se obţine la secară un spor de recoltă de 15—20 la sută, iar la lucernă, un spor de 40—50 kg de sămînţă la ha.

In mod obişnuit, polenizarea la secară se face prin vînt. Uneori, însă, în timpul înfloritului nu bate vîntul sau, dimpotrivă, sînt vînturi prea puternice, ceea ce face ca polenul să cadă pe pămînt sau să fie dus prea departe, din care cauză nu leagă rod toate florile spicelor.

Pentru a preîntîmpina aceasta şi a ajuta plantele să lege rod bogat, este necesar să se execute polenizarea artificială suplimentară. La secară, polenizarea suplimentară trebuie începută cînd majoritatea plantelor din lan a înflorit. Această lucrare se face dimineaţa, îndată ce s-a luat roua. Pentru a împrăştia polenul, spicele trebuie scuturate cu ajutorul unei frînghii purtate de doi oameni prin lanul de secară, frînghie cu care se ating spicele. Deoarece nu întreg lanul de secară înfloreşte în acelaşi timp, lucrarea trebuie continuată şi în următoarele 4—5 zile, pentru a se asigura astfel polenizarea tuturor spicelor.

La lucernă, pentru ca florile să se poată deschide, punînd astfel în libertate polenul, este nevoie ca ele să fie atinse sau uşor lovite. Polenizarea la lucernă este făcută de către insecte (albine, bondari), care, în căutare de nectar, ating florile şi le deschid. In anii reci şi ploioşi, însă, cînd zborul insectelor este redus, trebuie să înlesnim prin diferite mijloace deschiderea florilor şi deci polenizarea lor. Unul din aceste mijloace este folosirea frînghiilor de care se atîrnă măturici de sorg sau din ramuri subţiri. Frînghiile, bine întinse, lungi de cîte 20 m, se poartă de doi oameni prin lan, în aşa fel, încît să atingă florile de lucernă.

Polenizarea în acest fel trebuie să se execute atunci cînd plantele nu sînt udate de rouă sau prea pălite de soare, deoarece în caz contrariu este împiedicată buna răspîndire a polenului. Intrucît durata înfloritului la lucernă este destul de lungă (20-25 de zile), este bine ca polenizarea suplimentară să fie repetată la fiecare 4-5 zile.

Cu banii economisiţi la C. E. C.

Ghişeul C.E.C. de pe lîngă gospodăria agricolă de stat Fundulea, raionul Brăneşti, avînd sprijinul organizaţiei de bază din gospodărie şi al comitetului sindical, desfăşoară o activitate rodnică. Numeroşi muncitori depun aici bani din cîştigurile lor, economisind în felul acesta sumele de care au nevoie pentru a-şi cumpăra diferite lucruri trebuitoare, ca mobilă, aparate de radio, haine etc.

Cu banii economisiţi la C.E.C. tov. Victor Burlan, de pildă, şi-a cumpărat un costum de haine şi o pereche de pantofi. Acest lucru a determinat pe mulţi tovarăşi ai săi de muncă să devină depunători la Casa de economii.

Ghişeul C.E.C. ajută în felul acesta pe muncitorii şi tehnicienii gospodăriei să-şi gospodărească chibzuit veniturile lor personale, educîndu-i în acelaşi timp în spiritul grijii faţă de avutul obştesc.

C. ALEXANDRU

„Organizarea şi planificarea în întreprinderile agricole socialiste" de V. V. Topor

Unele observaţii privind tratarea problemelor de organizare şi planificare în S. M. T.

Pentru prima dată, în literatura noastră ştiinţifică apare o lucrare care tratează, în ansamblu, problemele legate de organizarea întreprinderilor agricole socialiste de la noi din ţară. Este un fapt merituos şi autorul s-a străduit să folosească un material documentar bogat pentru a putea avea o privire de ansamblu cît mai largă.

Există, totuşi, unele lacune în tratarea diferitelor capitole, pe de o parte, prin felul în care au fost cuprinse diferitele probleme, iar pe de altă parte, prin modul cum răspunde cerinţelor acelora cărora se adresează cartea.

In ceea ce mă priveşte, voi încerca să analizez modul cum sînt tratate diferitele probleme ale staţiunilor de maşini şi tractoare în cartea tov. V. V. Topor, dacă această carte ajută în munca lor pe inginerii şi tehnicienii din S.M.T., cît şi pe mecanizatori.

In cuprinsul cărţii se constată o lipsă aproape totală a exemplelor legate de situaţia trecută şi actuală a S.M.T.-urilor noastre. Diferitele probleme nu sînt legate de starea de fapt din cutare sau cutare S.M.T.

In legătură cu amplasarea S.M.T.-urilor, autorul arată condiţiile de care trebuie să se ţină seamă şi pune în primul plan amplasarea acestora în centrul razei de activitate. Se constată că unele S.M.T.-uri care au fost amplasate departe de drumurile şi căile de comunicaţie (drumuri practicabile) au greutăţi mari în ceea ce priveşte buna desfăşurare a procesului de producţie. S.M.T. Gîrbovi, de pildă, aşezat numai la 12 km de o şosea practicabilă, din momentul începerii ploilor de toamnă şi pînă în primăvară nu poate să mai scoată autocamioanele. Pentru aceasta, trebuie să aibă o aşa-zisă magazie de „tranzit" în Urziceni, ceea ce implică cheltuieli suplimentare. Trebuie accentuat acest lucru, deoarece s-au făcut multe greşeli legate de latura amplasării S.M.T.-urilor noastre. Apoi, însăşi amplasarea interioarelor trebuie făcută de aşa fel, încît clădirile şi anexele să ocupe o suprafaţă cît mai mică, pentru a nu scoate astfel pe ţară o suprafaţă mare din circuitul agricol.

In capitolul V, vorbind despre rolul bazei tehnice în agricultura socialistă, autorul tratează foarte sumar problemele legate de baza tehnică din S.M.T.-uri. Este însă cunoscut că la noi linia pe care s-a mers în înzestrarea S.M.T.-urilor a fost aceea de a le pune acestora la dispoziţie tractoare, fără a le dota în măsură suficientă şi cu diferite maşini agricole specializate. De pildă, la S.M.T. Gîrbovi există 50 de tractoare şi numai 17 semănători, 20 cultivatoare, 2 combaine, 15 secerători-legători. Această înzestrare a început însă de pe acum să nu mai corespundă.

Inzestrarea cu diferite maşini este cerută de dezvoltarea multilaterală a producţiei obşteşti a G.A.C. Deci, atenţia trebuie îndreptată spre crearea bazelor dezvoltării producţiei obşteşti a G.A.C., care cere o înzestrare a S.M.T.-urilor cu maşini variate necesare executării unui volum cît mai complex de lucrări. Trebuie arătat că aci este o interdependenţă. Se poate vedea că acele S.M.T.-uri care deservesc G.A.C-uri mari, cu ramuri de producţie diferite, cer cu insistenţă să fie înzestrate cu anumite maşini specializate. Dezvoltarea multilaterală a producţiei obşteşti în G.A.C. şi de aci înzestrarea S.M.T.-urilor cu maşini specializate duce la lichidarea sau, în orice caz, la reducerea caracterului sezonier al muncii în S.M.T.

In paragraful „Alcătuirea agregatelor", autorul nu leagă această problemă de factorul determinant şi anume de scopul pe care îl urmărim prin alcătuirea agregatelor de maşini adică de productivitatea muncii. Ca exemplu de agregat cu care s-a obţinut o mărire a productivităţii muncii se dau numai plugul şi grapa deşi sînt destule exemple din practica multor tractorişti şi şefi de brigadă care ilustrează în mod convingător avantajele folosirii agregatelor complexe şi cuplurilor de mare productivitate.

Autorul nu arată de loc care sînt lucrările ce pot fi efectuate pe o scară largă cu agregatele. Se ştie că, în majoritatea lor, S.M.T.-urile depăşesc preţul de cost per hantru. De aceea, era necesar să se arate că prin extinderea efectuării lucrărilor de cultivat, grăpat, semănat, secerat-legat, treierat cu ajutorul agregatelor de maşini, s-ar putea reduce considerabil preţul de cost per hantru. In această privinţă, ar fi fost folositor dacă se calculau economiile realizate de unii tractorişti prin folosirea agregatelor.

In paragraful 6 din acelaşi capitol, autorul prezintă metodele prin care se stabileşte numărul de tractoare pe fiecare S.M.T., precum şi numărul maşinilor agricole. Calculul este însă făcut pentru un stadiu la care S.M.T.-urile noastre încă nu au ajuns.

Trebuie arătat că în majoritatea cazurilor, nu s-a stabilit necesarul de maşini de care S.M.T.-urile au nevoie, pentru întreaga lor rază de activitate. Aceasta, din cauză că lucrările efectuate în sectorul individual nu se pot determina decît în urma contractărilor. Luînd de bază chiar întreaga suprafaţă de teren arabil din raza de activitate, tot nu putem să determinăm necesarul pentru ea, deoarece nu sînt luate în consideraţie forţa de tracţiune animală şi gradul de folosire a ei. Stabilirea aproape cu precizie a necesarului de tractoare şi maşini pentru un S.M.T. se poate face numai acolo unde întreaga rază de activitate este socializată şi pe baza planului de producţie al G.A.C. se poate stabili volumul lucrărilor ce trebuie efectuate cu maşinile. Chiar şi în acest caz, necesităţile vor varia pe măsura dezvoltării multilaterale a producţiei obşteşti a G.A.C.

Greşelile actuale în stabilirea acestor indici se reflectă prin aceea că în unele S.M.T.-uri stau nefolosite în tot timpul anului, sau parţial, un număr mare de maşini.

Printre factorii care duc la posibilitatea folosirii maşinilor şi tractoarelor în mod mai uniform în cursul anului este şi construirea în special a tractoarelor şi maşinilor agricole cu o folosire universală. In acest sens, în U.R.S.S., R. D. Germană, R. Cehoslovacă, s-au obţinut succese importante în construirea de tractoare universale. Posibilitatea folosirii unui tractor agricol şi la transporturi va spori perioada de folosire a lui în timp de un an (este numai un exemplu). Elementul esenţial pentru utilizarea raţională a bazei energetice din întreprindere nu constă, cum susţine autorul, în înlăturarea folosirii pe perioade scurte a tractoarelor şi maşinilor în agricultură sau a unor vîrfuri de încărcare a maşinilor şi tractoarelor în anumite perioade ale anului, prin modificarea termenelor de executare a lucrărilor agricole sau schimbarea succesiunii diferitelor culturi, ci în creşterea şi dezvoltarea multilaterală a producţiei obşteşti a unităţilor deservite de S.M.T.

De exemplu, dacă într-o gospodărie agricolă colectivă, la înfiinţarea ei, tractorul era folosit numai la arături şi la o mică parte din lucrările de semănat, cultivat şi recoltatul cerealelor atunci cînd, de exemplu, se va dezvolta sectorul zootehnic, va apare necesitatea asigurării bazei furajere, care necesită lucrări grele, ce se execută în majoritatea lor în perioadele dintre alte lucrări sau în tot timpul anului.

Privitor la metoda reprezentării grafice a necesarului de tractoare, ar fi fost de dorit ca autorul să ne arate un exemplu concret de întocmire a unui astfel de grafic pentru unul din S.M.T.-urile noastre.

Asupra preţului de cost în S.M.T., consider că se putea adînci mult mai bine această problemă atît de importantă.

Autorul se limitează la a arăta metoda de calcul a preţului de cost per hantru în S.M.T. Era necesară, însă — şi chiar titlul cărţii implică acest lucru — o analiză a măsurilor organizatorice care duc la reducerea preţului de cost.

Din experienţa noastră, se constată că depăşirile cele mai frecvente pe elemente se prezintă astfel:

La carburanţi şi lubrifianţi, cel mai mult grevează consumurile cu deplasările în gol, precum şi transportul la locul de producţie şi înapoi. Această situaţie este determinată de o proastă organizare a muncii şi de lipsa unui grafic precis de deplasare a fiecărui tractor în perioada exploatării.

Totuşi se constată că partea principală ce grevează asupra preţului de cost sînt reparaţiile ce se execută la tractoare în special, asupra cărora autorul ar fi trebuit să insiste.

In ce priveşte căile de reducere a preţului de cost, care ar trebui cunoscute de toţi lucrătorii din S.M.T., autorul ne indică numai sarcina trasată Ministerului Agriculturii de către Consiliul de Miniştri pentru a lua toate măsurile ce duc la reducerea preţului de cost în S.M.T.

Principalele căi de reducere a preţului de cost în S.M.T. sînt:

1) Reducerea consumului de carburanţi şi lubrifianţi prin eliminarea pierderilor, buna întreţinere a carburanţilor în S.M.T. şi brigăzi, organizarea alimentării brigăzilor;

2) Reducerea cheltuielilor de reparaţii prin: respectarea normelor tehnice de întreţinere, respectarea periodicităţii reparaţiilor şi respectarea normelor de reparaţii;

3) Organizarea muncii: exploatarea întregii capacităţi de lucru a maşinilor, folosirea agregatelor de maşini şi reducerea timpilor morţi;

4) Reducerea cheltuielilor pentru personalul neproductiv;

5) Reducerea cheltuielilor de administraţie şi gospodăreşti.

Cunoaşterea acestor măsuri şi însuşirea lor de către toţi lucrătorii din S.M.T. va da posibilitatea îndeplinirii şi reducerii sistematice a preţului de cost al lucrărilor efectuate cu maşinile statului.

Observaţiile care le-am făcut, fie asupra unor lipsuri, fie asupra unor interpretări de suprafaţă din unele capitole, ar putea servi pentru completarea celor tratate de autor în cartea sa.

La o viitoare editare a lucrării, ar trebui să se ţină seama în mult mai mare măsură de experienţa acumulată pînă în prezent în S.M.T.-urile din ţara noastră. Materialul bogat existent aşteaptă să fie valorificat de economişti pentru a se putea trage concluzii practice şi teoretice folositoare atît celor ce lucrează direct în producţie, cît şi celor care se ocupă cu îndrumarea generală a agriculturii sau cu pregătirea cadrelor necesare producţiei.

Ing. agr. **ION I. TOMA**
vicepreşedinte al sfatului popular raional Urziceni